

Dosije:

**10. DIVERZANTSKI ODRED
GLAVNOG ŠTABA
VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE**

Fond za humanitarno pravo

Avgust 2011. godine

I Uvod

1. 10. diverzantski odred, jedinica Glavnog štaba Vojske Republike Srpske (VRS) učestvovao je u izvršenju genocida u Srebrenici, u julu 1995. godine. Do danas je poznato da su pripadnici tog odreda učestvovali u dva masovna streljanja Muslimana iz Srebrenice.
2. Naime, dana 16. jula 1995. godine, osam pripadnika odreda, postupajući po prethodnom naređenju Dragomira Pećanca i Milorada Pelemiša, na vojnoj ekonomiji Branjevo, u selu Pilice, Bosna i Hercegovina (BiH), streljalo je oko 1200 zarobljenih Muslimana iz Srebrenice. Streljački vod su činili: Franc Kos, Marko Boškić, Aleksandar Cvetković, Dražen Erdemović, Brano Gojković, Vlastimir Golijan, Zoran Goronja i Stanko Savanović.
3. Drugo masovno streljanje je izvršeno 23. jula 1995. godine u selu Bišina, kada su pripadnici 10. diverzantskog odreda, po prethodnom naređenju Petra Salapure i Milorada Pelemiša, ubili najmanje 39 zarobljenika Muslimana. Identitet vojnika koji je učestvovao u ubijanju zarobljenika još uvek nije poznat.
4. Povodom proslave godišnjice formiranja 10. diverzantskog odreda, 14. oktobra 1995. godine, general Radislav Krstić¹, komandant Drinskog korpusa VRS-a, je u ime Glavnog štaba VRS-a čestitao odredu na uspešno obavljenim svim zadacima. Tom prilikom, pripadnici odreda koji su učestvovali u ubijanjima u Branjevu su unapređeni činovima u jedinici.²
5. Od identifikovanih počinilaca krivičnih dela, samo su Dražen Erdemović i Marko Boškić osuđeni pravnosnažnim sudskim presudama. Dražen Erdemović je osuđen pred Međunarodnim krivičnim sudom za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) na kaznu od 5 godina zatvora, a Marko Boškić je pred Sudom Bosne i Hercegovine osuđen na 10 godina zatvora. Protiv Franca Kosa, Vlastimira Golijana, Zorana

¹ Radislav Krstić je bio komandant Drinskog Korpusa VRS-a od 13. jula 1995. do kraja rata u BiH. Osuđen je pravosnažnom presudom MKSJ-a za pomaganje i podržavanje genocida; pomaganje i podržavanje ubistava; istrebljenje i progone bosanskih Muslimana počinjene od 13. do 19. jula 1995. godine; i za ubistva i progone počinjene od 10. do 13. jula 1995. godine u Potočarima. Osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 35 godina.

² Prilog 1: Fotografija Radislava Krstića kako uručuje zastavu Miloradu Pelemišu, 14. oktobar 1995. godine u Vlasenici.

Goronje i Stanka Savanovića, pod imenom Stanko Kojić, trenutno se vodi sudski postupak pred Sudom Bosne i Hercegovine. Aleksandar Cvetković u Izraelu čeka izručenje pravosudnim organima Bosne i Hercegovine, gde je optužen za izvršenje krivičnog dela genocid.

6. Fond za humanitarno pravo, 16. avgusta 2010. godine, podneo je krivičnu prijavu Tužilaštву za ratne zločine Republike Srbije protiv sledećih lica, među kojima su i pripadnici 10. diverzantskog odreda, zbog postojanja osnovane sumnje da su naredbodavci ili izvršiocri krivičnog dela genocid: Petar Salapure, Milorada Pelemiša, Dragomira Pećanca, Radoslava Kremenovića, Franca Kosa, Brana Gojkovića, Stanka Savanovića, Vlastimira Golijana, Zorana Goronje, Aleksandra Cvetkovića, Marka Boškića i Zorana Obrenovića zvanog Maljić. Međutim, po toj krivičnoj prijavi još uvek nema postupanja nadležnih organa. Petar Salapura, Milorad Pelemiš, Dragomir Pećanac, Radoslav Kremenović, Brano Gojković i Zoran Obrenović zvani Maljić nalaze se na slobodi i dostupni su nadležnim organima Republike Srbije.
7. S obzirom na diverzantski karakter odreda i tajnost zadataka koji su mu povezani, mali je broj pisanih dokaza koji svedoče o samom odredu i njegovim aktivnostima. Većina naređenja, kao i komunikacija između nadređenih i podređenih je obavljana usmenim putem. Svrha ovog dosjea je da objedini dostupne informacije o 10. diverzantskom odredu i dokumentuje činjenice o delovanju te jedinice i njenih pripadnika.
8. Prvi deo dosjea sadrži osnovne podatke o 10. diverzantskom odredu koji prikazuju komandnu strukturu, prirodu i funkcionisanje jedinice. Činjenični opisi operacija 10. diverzantskog odreda se nalaze u drugom delu dosjea. Treći deo dosjea prikazuje činjenice i podatke o naredbodavcima i izvršiocima zločina 10. diverzantskog odreda.

II Osnovni podaci o 10. diverzantskom odredu³

9. 10. diverzantski odred VRS-a formiran je 14. oktobra 1994. godine naređenjem generala Ratka Mladića, komandanta VRS-a, kao diverzantska jedinica direktno podređena Glavnom Štabu VRS-a.
10. U odsustvu generala Mladića, general Zdravko Tolimir⁴, načelnik Sektora za obaveštajne i bezbednosne poslove Glavnog štaba VRS-a, je bio prvi nadređeni odredu. Za izdavanje naređenja i direktiva Glavnog štaba VRS-a 10. diverzantskom odredu kao i za nadgledanje njihove primene na terenu bio je zadužen pukovnik Petar Salapura, načelnik Uprave za obaveštajne poslove Glavnog štaba VRS-a. Major Dragomir Pećanac, prvi adžutant Ratka Mladića je, takođe, imao ovlašćenja da izdaje naređenja ovoj jedinici.⁵
11. Poručnik Milorad Pelemiš je postavljen za komandanta jedinice njenim osnivanjem u oktobru 1994. godine. Za njegovog zamenika određen je Luka Jokić zvani Lule.
12. Odred je brojao između 50 i 60 vojnika, podeljenih u dva voda: Prvi (Bijeljinski) vod, čiji je komandir bio potporučnik Franc Kos, i Drugi (Vlasenički) vod, čiji je komandir bio Luka Jokić zvani Lule.⁶ Vlasenički vod je po svojoj funkciji bio jurišni, dok je Bijeljinski bio diverzantski vod.⁷

³ Prilog 2: Komandna struktura 10. diverzantskog odreda (DOd.) 1995.

⁴ Zdravko Tolimir je u julu 1995. godine obavljao funkciju pomoćnika komandanta za obaveštajne i bezbednosne poslove Glavnog štaba VRS-a i načelnika Sektora za obaveštajne i bezbednosne poslove, neposredno odgovoran komandantu Glavnog štaba, generalu Ratku Mladiću. Trenutno se protiv njega vodi sudske postupke pred MKSJ-om po tačkama optužnice za udruživanje radi izvršenja genocida, genocid, istrebljenja, ubistva i progona na rasnoj, verskoj i političkoj osnovi, prisilno premeštanje i deportaciju.

⁵ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ-a, 8. maj 2010, str. 15-16. Na primer, Franc Kos navodi da je Dragomir Pećanac izdao naređenje 10. diverzantskom odredu u vezi sa francuskim pilotima koji su bili zarobljeni u bazi odreda u Bijeljini u jesen 1994. godine. Detalji tog naređenja još uvek nisu poznati javnosti.

⁶ Baza Bijeljinskog voda se nalazila u Bijeljini, dok je Vlasenički vod bio smešten u mestu Dragaševac pored Vlasenice.

⁷ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 12-13.

13. Vojnici, uključujući i nekoliko Hrvata, jednog Slovenca i jednog Muslimana, odredu su pristupali potpisujući ugovor o profesionalnom angažmanu u VRS-u na dve godine.⁸
14. Pripadnici 10. diverzantskog odreda nosili su različite vrste uniformi: jednodelnu crnu uniformu sa oznakom 10. diverzantskog odreda⁹; maskirnu dvodelnu uniformu VRS-a sa oznakom 10. diverzantskog odreda; uniformu vojske Sjedinjenih Američkih Država; uniformu Armije Bosne i Hercegovine (Armija BiH); i uniformu Hrvatskog Vijeća Odbrane (HVO).¹⁰
15. Osnovni zadaci ove elitne jedinice podrazumevali su prikupljanje obaveštajnih podataka o stranama u sukobu, ubacivanje u neprijateljsku pozadinu i izvođenje diverzantskih akcija.¹¹
16. Pripadnici odreda su prošli kroz najmanje dve obuke. Prva obuka je bila organizovana krajem 1994. godine u kasarni „Vojna Pošta (VP) 5000“¹² u Pančevu, gde su pripadnici odreda bili poslati na dvadesetodnevni kurs.¹³ Druga po redu obuka održana je u Vlasenici u skladu sa dogovorom između Petra Salapure i generala Vojske Jugoslavije (VJ), Mileta Mrkšića. Pripadnike odreda su obučavali trojica instruktora VJ koji su za tu priliku, u februaru 1995. godina doputovali u vojni garnizon Bijeljina.¹⁴ Tablice na vozilima instruktora, koje su označavale pripadnost VJ, bile su zamenjene tablicama Republike Srpske.¹⁵

8 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tužilac MKSJ-a protiv Vujađina Popovića, Ljubiše Beare, Drage Nikolića, Ljubomira Borovčanina, Radivoja Miletića, Milana Gvere, i Vinka Pandurevića* [u daljem tekstu: predmet *Popović i drugi*], 4. maj 2007., T. 10931-10935; Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 126.

9 Prilog 3: Oznaka 10. diverzantskog odreda.

10 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi* 4. maj 2007., T. 10939; Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 95-96.

11 Manojlo Milovanović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 29. maj 2007., T. 12165-12166.

12 Današnji naziv kasarne je *Rastko Nemanjić*.

13 Prilog 4: Telegram Glavnog štaba VRS-a, poslat od strane Zdravka Tolimira, Glavnom štabu Vojske Jugoslavije, na ličnost generala Mrkšića, 1. februar 1995. godine; Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tužilac MKSJ-a protiv Momčila Perišića* [u daljem tekstu: predmet *Perišić*], 6. jul 2009., T. 7946-7949.

14 Prilog 4: Telegram Glavnog štaba VRS-a, koji je Zdravko Tolimir posao Glavnom štabu Vojske Jugoslavije, na ličnost generala Mrkšića, 1. februar 1995. godine. Nadimak jednog od instruktura je bio Jenki, Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 97.

15 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Perišić*, 6. jul 2009., T. 7946-7949.

17. Logistička podrška jedinici je, takođe, dolazila iz Srbije. Oružje, tehnička sredstva i hrana dopremana je vojnim ili civilnim kamionima.¹⁶

III Dokumentovane operacije 10. diverzantskog odreda

A. Operacije 10. diverzantskog odreda: 14. oktobar 1994. - 24. jun 1995.

18. Jednu od prvih akcija jedinica je izvela krajem 1994. godine, kada je poslata u Bihać, u vreme kada su bosanski Srbi zauzimali to područje. Cilj te akcije je bilo upoznavanje jedinice sa novim komandantom, Miloradom Pelemišem.¹⁷

19. Sledeća operacija izvedena je u proleće 1995. godine u Žepi kada je odred u sаdjstvu sa 1. Podrinjskom brigadom dobio zadatku da prodre u liniju odbrane Žepe. Nakon sat vremena čekanja uz liniju odbrane, naišla su dva nepoznata muškarca, i tada je došlo do razmene vatre između pripadnika VRS-a i pomenu-tih dvoje lica. Odred se odmah po otpočinjanju pucnjave povukao iz regiona.¹⁸

B. Operacija izvedena 24. juna 1995.

20. Nekoliko nedelja pre napada na Srebrenicu, oko 30 pripadnika 10. diverzantskog odreda u sаdjstvu sa Interventnim vodom Bratunačke brigade, u toku noći 24. juna 1995. godine ušli su u Srebrenicu kroz tunel rudnika Sase.¹⁹ Akcijom je komandovao Milorad Pelemiš.²⁰

21. Prolaskom kroz tunel, izašli su na uzvišenje iznad grada Srebrenica. U trajanju od oko 20 minuta, pripadnici odreda su, bez prethodno određenih ciljeva, nasumice pucali iz minobacača i raketnih bacača po gradu, dok je Interventni vod Bratu-

16 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 17.

17 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 118. Detalji ove operacije još uvek nisu poznati javnosti.

18 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 18. Detalji ove operacije još uvek nisu poznati javnosti.

19 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10935-10936; Momir Nikolić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 22. april 2009, T. 32975-32977; Joseph Kingori, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 11. januar 2008, T. 19476.

20 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 19.

načke brigade pucao rafalima po obližnjim kućama.²¹ Ispaljeno je 19 granata.²² Nakon napada, ljudstvo se povuklo nazad kroz tunel i vratilo u Bratunac.

22. Prema izveštaju Holandskog bataljona, dvoje civila je ranjeno, a jedan civil je ubijen.²³
23. Cilj ove operacije je bio da se stvori haos i panika među civilnim stanovništvom u enklavi kao i da se snagama Armije BiH i UN demonstrira sila VRS-a.²⁴
24. Akcija je izvedena u skladu sa naređenjem koje je pukovnik Petar Salapura izdao 10. diverzantskom odredu 21. juna 1995. godine da se otpočne sa „intezivnim pripremama“ za izvršenje operacije čija je tajnost morala biti strogo čuvana.²⁵ U samom naređenju nije navedeno da je u pitanju područje Srebrenice, kao ni ostali detalji u vezi sa pripremama za izvođenje akcije. Međutim, sam Salapura je pred MKSJ potvrdio da se to naređenje odnosi upravo na operaciju koja je izvedena kroz rudnički tunel 24. juna 1995. godine.²⁶

C. Slučaj dvojice zarobljenih Muslimana iz Srebrenice

25. U periodu pre napada na Srebrenicu, krajem juna 1995. godine, 10. diverzantski odred je zarobio dvojicu Muslimana kada su ovi pokušali da izađu iz Srebrenice. Zarobljenici su koristili odredu za pokazivanje kretanja Armije BiH u okolini Srebrenice. Jedan od zarobljenika se zvao Mujo.²⁷

21 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 20. Holandski bataljon je, po završenoj istrazi, ustanovio da je korišćeno sledeće oružje: „2 x MRUD (mina rasprskavajuće-udarnog dejstva), 1 x DIM ručne bombe, 9 x lansirna cev M80, 3 x repna krilca rakete, 2 x lansirna cev M79, 1 x raketni lanser, 6 x upaljač za minobacačku granatu 60 mm, 2 x upaljačke kapsle za minobacačku granatu 60 mm, desetine čaura za SA 7,62x54 i 5,56 mm.“, Prilog 5: Izveštaj Holanskog bataljona, 24. jun 1995, str. 2.

22 Prilog 5: Izveštaj Holanskog bataljona, 24. jun 1995., str. 2.

23 Prilog 5: Izveštaj Holanskog bataljona, 24. jun 1995, str. 2; Momir Nikolić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 22. april 2009, T. 32976.

24 Petar Salapura, svedočenje u predmetu *Tužilac MKSJ-a protiv Zdravka Tolimira* [u daljem tekstu: predmet *Tolimir*], 2. maj 2011, T. 13518.

25 Prilog 6: Naređenje za upotrebu 10. DOd, strogo poverljivo br. 12/45-770, potpisani pukovnik Petar Salapura, 21. jun 1995. godine. Jedna od naređenih prevencija bila je oduzimanje svih identifikacionih dokumenata vojnika koji su učestvovali u akciji.

26 Petar Salapura, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 2. maj 2011, T. 13534-13535.

27 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 119.

26. Nakon što su potrebnii obaveštajni podaci prikupljeni od zarobljenika, Pelemiš je naredio Draganu Todoroviću i još jednom neidentifikovanom pripadniku odreda da odvedu Muju u napušteno selo i ubiju ga, što su ova dvojica i uradili. Sudbina drugog zarobljenika nije poznata.²⁸
27. Dragomir Pećanac je poslao izveštaj Obaveštajnoj upravi Glavnog štaba VRS-a o saslušavanju ratnog zarobljenika Muje Muškića 28. juna 1995. godine. Cilj saslušavanja je bio utvrđivanje pravca „kretanja grupe muslimana u kojoj je bio Muškić od Srebrenice do zarobljanja.“²⁹

D. Operacija Krivaja-95: Zauzimanje zaštićene zone UN Srebrenica

28. Glavni štab VRS-a, odnosno Petar Salapura, naredio je 10. diverzantskom odredu, 10. jula 1995. godine, da izvrši pripreme i krene u zauzimanje zaštićene zone Srebrenica.³⁰ U skladu sa tim, komandant Pelemiš je izdao naređenje svojim potčinjenima, po 15 iz svakog voda³¹, da [10. jula 1995] otpočnu marš rutom Bijeljina-Vlasenica-Bratunac.³² Učesnici napada komunicirali su motorolama japske proizvodnje.³³
29. Pre polaska na zadatku, vojnici su dobili crvene trake koje je trebalo da nose oko ruke kako bi se razlikovali od ostalih jedinica.³⁴
30. Po izvršenom maršu, odred je noć između 10. i 11. jula proveo u okolini Zelenog Jadra, na brdu udaljenom nekoliko kilometara od Srebrenice.

28 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 119.

29 Prilog 7: Informacija o saslušanju Muje Muškića, strogo poverljivo br. 18-215/1, potpisani Dragomir Pećanac, 29. jun 1995.

30 Dragan Todorović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 21. avgust 2007, T. 13998.

31 Pored Milorada Pelemiša, sledeći pripadnici 10. diverzantskog odreda su učestvovali u operaciji zauzimanja Srebrenice: Franc Kos, Nemanja Bobar, Željko Vuković, Milovan Milešić, Brano Gojković, Marko Boškić, Dražen Erdemović, Jelenko Kalajdžić, Srđan Brezo, Dragan Koljivrat, Zoran Goronja, Ostoja Vulić, Mladenko Filipović, Ratko Međedović, Zoran Rašeta, Luka Jokić, Dragan Todorović, Budimko Savić, Zoran Obrenović, Aleksandar Đurić, Miloš Matić, Vlastimir Golijan, Goran Lulić, Zoran Stupar, Stanko Savanović, Boris Popov.

32 Prilog 8: Naređenje Komande 10. diverzantskog odreda, strogo poverljivo br. 123-2/95, 10. jul 1995; Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tužilac MKSJ-a protiv Radislava Krstića* [u daljem tekstu: predmet *Krstić*], 22. maj 2000, T. 3158.

33 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 26.

34 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3099.

31. Operacija zauzimanja Srebrenice otpočela je u ranim jutarnjim časovima 11. jula 1995. godine. Oko 15 pripadnika jedinice „Drinski Vukovi“ priključeno je 10. diverzantskom odredu pod jedinstvenom komandom Milorada Pelemiša.³⁵ Istog dana, podeljeni u četiri grupe³⁶, vojnici su ušli u centar grada Srebrenica između 13:00 i 14:00 časova, gde nisu našli ni na kakav otpor.³⁷ Po dolasku u centar, pripadnici odreda su počeli da pozivaju ljudе koji su ostali u gradu da napuste svoje kuće. Oko 200 civila se odazvalo i uputilo u pravcu fudbalskog terena koji se nalazio na drugom kraju grada Srebrenica.³⁸ Uglavnom su to bili stari ljudi koji su se teško kretali.³⁹
32. U toku pretresanja kućа, pripadnici odreda su uzimali vredne stvari i, po odobrenju Pelemiša, tovarili ih u kamione.⁴⁰
33. Dok su hodali centrom grada, u blizini džamije, prišao im je civil, Musliman, star oko 30 godina.⁴¹ Vojnici su počeli da ga šutiraju i tuku. Ubrzo nakon što je počelo maltretiranje, Pelemiš je javno, pred ostalim vojnicima, naredio Zoranu Obrenoviću zvanom Maljić⁴², da ubije civila. Zoran Obrenović je naređenje izvršio prerezavši grkljan pretučenom Muslimanu pred prisutnim vojnicima.⁴³
34. Nakon što su stigli do druge džamije u centru grada, Pelemiš je saopštio da je zadatak izvršen i naredio delu odreda da se povuče do tačke ulaska sa južne strane grada, da čuvaju sam ulaz u grad. Pored toga, imali su zadatak da obaveste Pelemiša kada general Ratko Mladić stigne do ulaza u grad.

35 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3159.

36 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3087.

37 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10946-10948; Prilog 9: Fotografija Velimira Popovića (sa zastavom) i Stanka Savanovića (sa šeširom) u Srebrenici, 11. jul 1995; Prilog 10: Fotografija Zorana Stupara u Srebrenici, 11. jul 1995; Prilog 14: Tri pripadnika 10. diverzantskog odreda pored napuštenog transporter-a UNPROFOR-a u Srebrenici, 11. jul 1995.

38 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10953.

39 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10944, T. 10953; Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3090.

40 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 31.

41 Prema svedočenju Dražena Erdemovića, nepoznati muškarac je rekao prisutnim vojnicima: „Nikada nisam bio u vojsci.“ (Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3090-3091).

42 Prilog 11: Fotografija Franca Kosa (1) i Zorana Obrenovića zvanog Maljić (2) u Vlasenici, 14. oktobar 1995.

43 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić* (22. maj 2000.), T. 3090-3091; Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka I deo, 11. februar 2010, str. 32-33; Prilog 12: Fotografija mesta pogubljenja u centru Srebrenice, fotografisano 1996.

35. Drugi deo odreda je obezbeđivao stanicu policije, koja je nekada bila baza štaba pod komandom Nasera Orića. Trebalo je sprečiti uništavanje dokumentacije iz Naserovog perioda.⁴⁴
36. Do popodnevnih časova, Ratko Mladić, Radislav Krstić, Milenko Živanović, Vu-jadin Popović⁴⁵, Vinko Pandurević⁴⁶ i ostali vojnici pristigli su u Srebrenicu, gde je, pri susretu sa pripadnicima odreda, usledilo čestitanje na uspešno izvedenoj operaciji.⁴⁷
37. General Mladić naredio je prisutnim pripadnicima odreda da nastave blokadu stanice policije dok se cela zgrada ne pretraži i sva važna dokumentacija ne pri-kupi.⁴⁸
38. Određeni broj pripadnika odreda proveo je noć između 11. i 12. jula u Srebrenici čuvajući ulaz u grad. Ujutru, 12. jula, Zoran Stupar im je preneo naređenje Pelemiša da se upute nazad u Vlasenicu.⁴⁹
39. Grupa je 12. jula, pri izvršenju naređenja, srela Pelemiša u blizini kontrolnog punk-ta UNPROFOR-a u blizini Srebrenice. Pelemiš je, sa još četvoricom pripadnika odreda, bio u transporteru koji su prethodno oduzeli UNPROFOR-u.⁵⁰
40. U toku noći, nedaleko od vlaseničke baze odreda došlo je do prevrtanja transpor-tera kojim je upravljaо Pelemiš. Tom prilikom, Dragan Koljivrat je poginuo⁵¹, dok su Pelemiš i Mladen Filipović povređeni. Obojica su prebačeni u bolnicu u Miliće.

⁴⁴ Dragan Todorović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 21. avgust 2007., T. 14003; Prilog 13.1 i Prilog 13.2: Ratko Mladić i Milorad Pelemiš ispred policijske stanice u Srebrenici, 11. jul 1995.

⁴⁵ Vujadin Popović je bio pomoćnik načelnika za bezbednost u Drinskom korpusu VRS-a. Presudom Pretresnog veća u predmetu *Popović i drugi*, osuđen je za genocid, ubistva i progone na političkoj i verskoj osnovi. Osuđen na kaznu doživotnog zatvora.

⁴⁶ Vinko Pandurević je bio komandant Zvorničke brigade u julu 1995. Presudom Pretresnog veća u predmetu *Popović i drugi* osuđen je za pomaganje i podržavanje ubistva, progone i prisilno premeštanje. Osuđen je na kaznu zatvora u trajanju od 13 godina.

⁴⁷ Prilog 15: Fotografija Ratka Mladića kako čestita pripadnicima 10. diverzantskog odreda (Stanku Savanoviću i Velimiru Popoviću) u Srebrenici, 11. jul 1995.

⁴⁸ Dragan Todorović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 21. avgust 2007, T. 14004.

⁴⁹ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3163.

⁵⁰ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3164-3165.

⁵¹ Prilog 16: Umrlica Dragana Koljivrata.

E. Prinudni transport muslimanskog stanovništva iz Srebrenice i ubijanje vojnosposobnih Muslimana

(i) 12. jul 1995.

41. General Ratko Mladić i njegovi potčinjeni počeli su sa pripremama za ubijanje muslimanskih muškaraca iz Srebrenice između večeri 11. jula i jutra 12. jula. Uveče, 11. jula znali su da se između 1000 i 2000 vojno sposobnih Muslimana nalazi u Potočarima i imali plan da ih 12. jula zarobe.
42. Pripadnici 10. diverzantskog odreda, zajedno sa ostalim jedinicama VRS-a⁵² i MUP-a učestvovali su u prusilnom odvajjanju, zarobljavanju i ubijanju vojno sposobnih Muslimana, kao i transportovanju mu sljanskog stanovništva iz Srebrenice prema Kladnju.⁵³
43. U svom svedočenju pred MKSJ-om, Dražen Erdemović je naveo da mu je Marko Boškić ispričao da su Milorad Pelemiš, Velimir Popović, Brano Gojković, Mladen Filipović i Dragan Koljivrat u toku dana 12. jula otišli u Novu Kasabu, gde su se nalazili Muslimani koje su zarobile jedinice VRS-a. Izdvojili su mladića iz Srebrenice za kojeg su znali da je bogat, odveli ga do kuće gde je živeo, uzeli mu 100 000 nemačkih maraka i potom ga ubili.⁵⁴
44. Kao što je već pomenuto, na putu za Vlasenicu, Pelemiš i još četvorica pripadnika odreda su doživeli saobraćajnu nesreću u kojoj je Dragan Koljivrat izgubio život, dok su povređeni Pelemiš i Mladen Filipović prebačeni u bolnicu u Milićima.

(ii) 13. jul 1995.

45. Pelemiš se 13. jula ujutru vratio iz bolnice u bazu u Dragaševac.⁵⁵
46. Dražen Erdemović i Dragan Todorović su zajedno sa Željkom Vukovićem, Nebojom Gagićem, Srđanom Brijezom i još trojicom ili četvoricom pripadnika

⁵² Vojna policija Drinskog korpusa, 65. zaštitni puk, 2. i 3. bataljon Bratunačke brigade, vojna policija Bratunačke brigade, Presuda Sudskog veća u predmetu *Popović i drugi*, 10. jun 2010, para. 342.

⁵³ Robert Franken, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 17. oktobar 2006, T. 2616; Momir Nikolić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 22. april 2009, T. 33012-33013.

⁵⁴ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3169.

⁵⁵ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 33.

Vlaseničkog voda, po naređenju Pelemiša, bili zaduženi da tog dana prevezu telo Dragana Koljivrata u Trebinje i prisustvuju sahrani koja je održana 14. jula u 17:00 časova.⁵⁶

47. Nakon što je organizovao transport tela Koljivrata, Pelemiš je sa Francom Kosom i Markom Boškićem krenuo ka Konjević Polju. Usput su svratili do komande Vlaseničke brigade gde je Pelemiš razgovarao sa ‘nekim ljudima’⁵⁷ među kojima je bio i general Radislav Krstić. U nastavku puta ka Konjević Polju, Pelemiš je rekao Kosu: „Žuti, ovo neće valjati.“⁵⁸
48. Selo Kravice je sledeće mesto u kojem su se zaustavili. Pored njih je prošla kolona civila, Muslimana, koji su se kretali ka Bratuncu u pravnji policije Republike Srbije. Vozilo *Mercedes PUH* su parkirali pored nekoliko oficira koji su se nalazili pored puta i sa kojima je Pelemiš razgovarao. Franc Kos je načuo deo razgovora kada je jedan oficir rekao Pelemišu: „Napravili su belaja, treba sve ovo posahraniti, posakriti, moram ovo sve sahranjivati i sakriti.“⁵⁹
49. Ubrzo nakon razgovora, uputili su se peške ka skladištu „Kravice“. Pored skladišta i u skladištu su zatekli gomilu mrtvih tela i videli streljanje zarobljenika Muslimana koje je bilo u toku unutar skladišta.⁶⁰ Bez daljeg zadržavanja, Pelemiš, Kos i Boškić su se uputili nazad u Dragaševac, gde su stigli kasno uveče.⁶¹
50. Po dolasku u bazu, Pelemiš je rekao Kosu: „Žuti, ko god te zove na telefon, javi se, ali samo kaži – idi preko mog prepostavljenog. Kada naredite mom komandantu, ja ću doći.“⁶²

(iii) 14. jul 1995.

51. 14. jula ujutru, Pelemiš je saopštio jedinici da su potrebna četvorica vojnika da čuvaju zarobljenike. Među prisutnima, izabrao je Zorana Obrenovića, Alexandra Cvetkovića, Borisa Popova i još jednog pripadnika odreda koji su sledeća dva

56 Dragan Todorović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 21. avgust 2007, T. 14008; Prilog 16: Umrlica Dragana Koljivrata.

57 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 34.

58 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 34.

59 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 48.

60 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 36-38.

61 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 42-46.

62 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 49.

dana u jutarnjim časovima odlazili u pravcu Vlasenice na nepoznatu lokaciju da čuvaju zarobljenike i uveče se vraćali nazad u bazu.⁶³

(iv) 15. jul 1995.

52. Rano ujutro 15. jula, pukovnik Ljubiša Beara⁶⁴ je pozvao bazu 10. diverzantskog odreda u Dragaševcu tražeći da sedam do osam vojnika dođe u Vlasenicu. Kako je Pelemiš, kao jedini autoritet u jedinici koji je mogao da odobri slanje vojnika na određeni zadatak, bio odsutan, ovaj zahtev je odložen dok se komandant ne vrati u bazu.⁶⁵ Drugi Bearin poziv je usledio nakon sat vremena kada je obavestio Franca Kosa da se Pelemiš uskoro vraća u bazu.⁶⁶
53. Za to vreme, grupa koja je bila zadužena za prenošenje tela Dragana Koljivrata u Trebinje vratila se u Vlasenicu.⁶⁷
54. Milorad Pelemiš, Dragomir Pećanac, Vujadin Popović, Zoran Obrenović i Luka Jokić su ubrzo stigli u Dragaševac.⁶⁸
55. Dragomir Pećanac se zadržao kod Pelemiša u kancelariji pola sata do sat vremena. Izašavši iz kancelarije, Pećanac je saopštio prisutnim vojnicima da će vojno sposobni muškarci iz Srebrenice biti streljani. Vujadin Popović je dodao da je to naređenje koje se mora izvršiti.⁶⁹
56. Pelemiš je lično odredio sledećih deset vojnika za izvršenje ovog zadatka: Franca Kosa i Luku Jokića kao komandire vodova, zatim Brana Gojkovića, Dražena Erdemovića, Stanka Savanovića, Vlastimir Golijana, Zorana Goronju, Aleksandra Cvetkovića, Zorana Obrenovića i Marka Boškića.⁷⁰ Pelemiš im je zatim naredio

⁶³ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 52-54.

⁶⁴ Ljubiša Beara je bio načelnik Uprave za bezbednosne poslove Glavnog štaba VRS-a. Presudom Pretrnesog veća u predmetu *Popović i drugi* osuđen je za genocid, ubistva i zločinačko udruživanje sa namerom progona na političkoj i verskoj osnovi bosanskih Muslimana i muškaraca iz Srebrenice. Osuđen je na kaznu doživotnog zatvora.

⁶⁵ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 56.

⁶⁶ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 56.

⁶⁷ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 17. maj 2010, T. 1870-1871.

⁶⁸ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 59.

⁶⁹ Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka I deo, 11. februar 2010, str. 41.

⁷⁰ Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka I deo, 11. februar 2010, str. 43.

da isti dan krenu u realizaciju zadatka, počevši od odlaska u Zvornik gde je trebalo da dobiju dalje instrukcije.⁷¹

57. Po upoznavanju sa zadatkom, Marko Boškić je otišao u Pelemiševu kancelariju i obavestio ga da ne želi da učestvuje u izvršenju naređenja. Pelemiš je izvadio pištanj, uperio ga u Boškićevo čelo i, opsovavši ga po nacionalnoj osnovi, rekao da će ga ubiti ukoliko odbije da izvrši zadatak.⁷² Pelemiš je naredio komandirima da u slučaju da neko odbije zadatak, imaju pravo da ga ubiju.⁷³
58. Kako u Zvoniku nisu zatekli nikoga ko bi im mogao dati dodatna naređenja, grupa se vratila nazad u bazu u Vlasenici.

(v) 16. jul 1995: Streljanje oko 1200 Muslimana na vojnoj ekonomiji Branjevo

59. 16. jula 1995. godine, zarobljenici su transportovani iz škole u Kuli na vojnu ekonomiju Branjevo u blizini sela Pilice, gde su ih streljali pripadnici 10. diverzantskog odreda, kao jedinice Glavnog Štaba VRS-a, i druge jedinice.
60. Prvobitna grupa od 10 vojnika koju je Pelemiš odredio trebalo je da ponovo putuje u Zvornik 16. jula. Međutim, pomenuta grupa⁷⁴ je krenula u izvršenje Pelemiševog naređenja bez Zorana Obrenovića i Luke Jokića, koji nisu bili prisutni u bazi tog jutra.⁷⁵

71 Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka I deo, 11. februar 2010, str. 44-45.

72 Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka II deo, 11. februar 2010, str. 8; Predmet *Sjedinjene Američke Države protiv Marka Boškića*, Okružni sud Sjedinjenih Država, Okrug Masačusets, predmet br. 04-10298-DPW, 19. oktobar 2006, str. 3.

73 Predmet *Sjedinjene Američke Države protiv Marka Boškića*, Okružni sud Sjedinjenih Država, Okrug Masačusets, predmet br. 04-10298-DPW, 19. oktobar 2006, str. 3. Kada je Dražen Erdemović odbio da strelja zarobljenike na vojnoj ekonomiji Branjevo, Brano Gojković mu je zapretio smrću rekvši mu: „Ukoliko ne želiš to da uradiš, stani u liniju sa ostalima [zarobljenicima, prim. aut.], i daj svoju pušku drugima da te upucaju.“ (Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tužilac MKSJ-a protiv Dražena Erdemovića* [u daljem tekstu: predmet *Erdemović*], 20. Novembar 1996, str. 231.)

74 Brano Gojković, Dražen Erdemović, Stanko Savanović, Vlastimir Golijan, Zoran Goronja, Aleksandar Cvetković, Zoran Obrenović i Marko Boškić.

75 Marko Boškić, Transkript ispitivanja osumnjičenog Boškić Marka II deo, 11. februar 2010, str. 14.

-
61. Kada su stigli u bazu Zvorničke brigade, Franc Kos, Brano Gojković i Aleksandar Cvetković, u svojstvu vozača, ušli su u kasarnu gde je bila i prijavnica, dok su ostali čekali u kombiju.⁷⁶ Vratili su se sa visokim, korpulentnim potpukovnikom u uniformi VRS-a, praćenim dvojicom pripadnika vojne policije Drinskog korpusa.⁷⁷
 62. Potpukovnik i dvojica vojnih policajaca ušli su u *Opel Kadet* i navodili 10. diverzantski odred do vojne ekonomije Branjevo u blizini sela Pilica.⁷⁸
 63. Kada su stigli na Branjevo, Gojković je objavio da će početi da pristižu zarobljenici iz Srebrenice u autobusima i da će biti ubijeni.⁷⁹
 64. U trenutku kada su počeli da dolaze prvi autobusi, potpukovnik i dvojica vojnih policajaca su ponovo ušli u *Opel Kadet* i odvezli se sa farme.⁸⁰
 65. Zarobljenici, ruku vezanih iza leđa, a neki i sa povezom preko očiju, transportovani su iz škole u Kuli na farmu u Branjevu autobusima u pratnji vojne policije Drinskog korpusa VRS-a. Po dolasku, postrojavani su u grupama od 10 zarobljenika, nekih 100 do 200 metara od mesta gde se autobus zaustavio. Na zarobljene Muslimane su zatim zajednički pucali i ubijali ih: Franc Kos, Brano Gojković, Stanko Savanović, Zoran Goronja, Marko Boškić, Vlastimir Golijan, Aleksandar Cvetković i Dražen Erdemović. Nakon što bi jedna grupa zarobljenika bila streljana, pripadnici vojne policije bi odvojili sledećih 10 zarobljenika i sproveli ih do istog mesta egzekucije gde su ubijani na isti način. Zarobljenicima je naređeno da stanu okrenuti leđima egzekutorima tako da su ispred sebe videli leševe zarobljenika koji su ubijeni pre njih.⁸¹ Onima koji su još davali znake života, prilazili su i iz neposredne blizine pucali u glavu i trup.⁸²

76 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3118-3120.

77 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 17. maj 2010, T. 1870-1871.

78 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 17. maj 2010, T. 1871.

79 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 17. maj 2010, T. 1871.

80 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 17. maj 2010, T. 1871.

81 Ahmo Hasić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 6. septembar 2006, T. 1198-1205; PW-117, svedočenje u predmetu *Krstić*, 14. april 2000, T. 3041-3042.

82 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3174.

66. Jedan od zarobljenika koji je preživeo streljanje svedočio je:

Kada su otvorili vatru, odmah sam pao na zemlju. Ruke su mi i dalje bile vezane iza leđa. Pao sam na stomak, licem ka zemlji. Jedan čovek je pao preko moje glave i mogao sam da osetim njegovu toplu krv kako curi preko mene. Pucanje se nastavilo i naredili su vojnicima da pucaju u svakoga po jednom. Čuo sam da viču da ne smeju da pucaju u glavu da se ne bi prolio mozak, već u leđa da pucaju.

Mene su upucali u leđa. Ruke su mi bile vezane. Metak mi je prošao ispod levog pazuhu, kroz majicu i samo me je ogrebao. Nastavio sam da ležim tamo. Mogao sam da ih čujem kako pitaju da li je neko ostao živ da bi ga previli, ako bi se neko javio, dokrajčili bi ga. Čuo sam jednog čoveka kako zapomaze i molio ih je da ga ubiju, ali su rekli da će ga ostaviti da se muči još neko vreme, pa da će ga posle ubiti.⁸³

67. Stanko Savanović se hvalio da je izbrojao kako je ubio između 200 i 300 zarobljenika indicirajući da je postojalo takmičenje ko je ubio više zarobljenika. U slučaju da je zarobljenik pao pre nego što je pucano ili da ga metak nije pogodio, Savanović bi prišao i ubio zarobljenika iz neposredne blizine svojom puškom.⁸⁴

68. Dok su ih vodili na streljanje, vojnici su pitali zarobljenike ko od njih ima novac da plati razmenu. Oni koji bi se javili, bili su izdvajani iz grupe.⁸⁵

69. Jedan od zarobljenih Muslimana priveden za streljanje, molio je Erdemovića da mu poštedi život, navodeći da je spasio život nekim Srbima iz Srebrenice tako što im je pomogao da pređu iz Srebrenice u Saveznu Republiku Jugoslaviju. Međutim, Brano Gojković i Vlastimir Golijan su insistirali da se ubiju svi dovedeni Muslimani, kako ne bi bilo svedoka. Vlastimir Golijan je ubio tog Muslimana.⁸⁶

83 PW-117, svedočenje u predmetu Krstić, 14. april 2000, T. 3041-3042.

84 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu Krstić, 22. maj 2000, T. 3180-3181.

85 Zaštićeni svedok PW-117 je naveo: „Pitali su nas da li neko ima rodbinu u inostranstvu kako bi mogli da pošalju novac za razmenu, oni koji bi se javili bili bi izdvojeni iz grupe“, PW-117, svedočenje u predmetu Krstić, 14. april 2000, T. 3041.

86 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu Krstić, 22. maj 2000, T. 3130-3131. Ahmo Hasić je takođe svedočio o traženju novca od zarobljenika: „Jedan srpski vojnik koji je hodao ispred mene, rekao mi je “Daj mi nemačke marke”. Rekao sam mu da nemam i bio sam spreman da me ubije. Šutnuo me je u stomak.“ (Ahmo Hasić, svedočenje u predmetu Popović i drugi, 6. septembar 2006, T. 1201-1202.)

70. Osam pripadnika 10. diverzantskog odreda koristilo je automatsko oružje u streљanju zarobljenika.⁸⁷ Nakon streljanja grupe zarobljenika koja je došla prvim autobusom, Brano Gojković i Aleksandar Cvetković su predložili da zamene puške mitraljezom M-84 kako bi ubrzali streljanje. Međutim, rezultat upotrebe ovog oružja je bio drugačiji. Usled velike razorne snage municije, zarobljenici nisu bili ubijeni, već ranjeni. Tako osakaćeni molili su da budu dokrajčeni.⁸⁸
71. U nekom trenutku tokom streljanja, Brano Gojković i Vlastimir Golijan su zaključili da i vozači autobra treba da počnu da ubijaju zarobljenike kako ne bi svedočili o zločinu čiji su bili očevici. Brano Gojković je jednom od vozača dao pušku i naredio mu da puca u zarobljenike. Vozač autobra je pucao u jednog od zarobljenih Muslimana i ubio ga naočigled svih prisutnih.⁸⁹
72. Oko 13:00 časova, na Branjevo je stigla grupa od osam neidentifikovanih pripadnika Bratunačke brigade Drinskog korpusa. Tukli su zarobljenike metalnim palicama i cevima od puške i ponižavali ih terajući ih da se klanjaju i mole. Oni su nastavili sa streljanjem Muslimana, dok su članovi streljačkog voda 10. diverzantskog odreda posmatrali.⁹⁰
73. Dražen Erdemović je tokom svedočenja u MKSJ-u prepoznao jednog od tih vojnika na fotografiji snimljenoj 12. jula 1995. godine u Potočarima. U pitanju je vojnik koji je nosio uniformu američke vojske i maramu vezanu oko glave.⁹¹ Dobrslav Stanojević je identifikovao tog čoveka kao Radenka Tomića, zvanog Gargija, pripadnika Bratunačke brigade.⁹²
74. Masovno ubijanje na farmi u Branjevu je trajalo od 10:00 do 16:00 časova i tom prilikom, pripadnici 10. diverzantskog odreda učestvovali su u streljanju 1200 Muslimana iz Srebrenice.⁹³

⁸⁷ Prilog 17: Interni dokument 10. diverzantskog odreda: Beleške o izdavanju municije za 16. jul 1995.

⁸⁸ Ahmo Hasić, zarobljenik koji je preživeo streljanje, opisao je: „Kada su se rafali utišali, jedan od njih je pitao da li ima preživelih. „Ja sam preživeo“, rekao je jedan, i na drugoj strani se neko javio „Ja sam preživeo, ubijte me“. Onda bi taj vojnik išao od jedne do druge osobe i pucao im po jednom u glavu.“ Ahmo Hasić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 6. septembar 2006, T. 1202-1204; Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3128.

⁸⁹ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3132.

⁹⁰ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10974-10975.

⁹¹ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10974-10975.

⁹² Dobrslav Stanojević, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 19. jun 2007, T. 12888, 12891, 12899; Prilog 23: Fotografija Radenka Tomića od 11. jula 1995.

⁹³ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Krstić*, 22. maj 2000, T. 3129-3130.

75. Konačno, kada je poslednja grupa Muslimana streljana, potpukovnik [neidentifikovani, koji ih je dopratio na farmu] se vratio na farmu u pratinji dvojice vojnih policajaca. Saopšto je pripadnicima odreda da postoji još oko 500 zarobljenika u Domu kulture u Pilicama, koji takođe treba da budu streljani.
76. Međutim, pripadnici odreda su odbili to naređenje. Umesto njih, vojnici iz Bratunačke brigade su napustili farmu sa potpukovnikom, a pripadnici odreda su dobili instrukcije od potpukovnika da se nađu sa potpukovnikom u kafe-baru u Pilicama.⁹⁴
77. Potpukovnik i trojica pripadnika 10. diverzanskog odreda, Dražen Erdemović, Brano Gojković i Franc Kos, seli su u kafe-bar preko puta Doma kulture. Erdemović je naveo da je mogao da vidi nekoliko mrtvih tela ispred Doma iz kafe-barsa.⁹⁵ Zvuci pucnjave i eksplozije su dolazili iz te zgrade. Nakon određenog vremena, Radenko Tomić je došao u kafe-bar i izvestio potpukovnika da je „sve završeno“.⁹⁶
78. Po završenom zadatku, grupa od osam vojnika se vratila u Dragaševac gde ih je sačekao Luka Jokić i preneo naredbu Pelemiša da pripadnici prvog voda odu nazad u Bijeljinu.⁹⁷

(vi) Prikrivanje zločina na vojnoj ekonomiji Branjevo

Primarna i sekundarne grobnice

79. Dana 16. jula, Damjan Lazarević, zapovednik 2. inžinjerskog bataljona Zvorničke brigade, naredio je članovima brigade, uključujući i Cvijetina Ristanovića, da bagerom odu u Branjevo i tamo iskopaju jamu. Dok je izvršavao naređenje, Ristanović je video ULT 220 utovarivač čija je funkcija bila da gura leševe u jamu i zatrپava ih.⁹⁸

⁹⁴ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10982.

⁹⁵ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10984-10986.

⁹⁶ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 4. maj 2007, T. 10984-10986.

⁹⁷ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKTJ, 8. maj 2010, str. 84.

⁹⁸ Cvijetin Ristanović, svedočenje u predmetu *Vidoje Blagojević i Dragan Jokić* [u daljem tekstu: predmet *Blagojević i Jokić*], 1. decembar 2003, T. 5360, 5389-5392, 5418.

-
80. Tela zarobljenika ubijenih u Domu kulture Pilica transportovana su na vojnu ekonomiju Branjevo i zakopana zajedno sa telima zarobljenika streljanih na ekonomiji.
81. 16. jula, neidentifikovani vojnik iz 1. bataljona Zvorničke brigade došao je u Branjevo i tražio 5 ljudi da ode u Dom kulture Pilica da utovari leševe.⁹⁹ Kada su stigli u Pilice, zatekli su vojнике koji su obezbeđivali prostor i nisu davali civilima da pridu Domu kulture. Pomenuti vojnici sa Branjeva su počeli da utovaruju leševe u 2 damper kamiona, a unutrašnjost Doma kulture su opisali rekavši da je Dom bio „natrpan leševima koji su bili naređani jedan preko drugog, rasuti svuda po prostoriji“.¹⁰⁰
82. Milenko Tomić, vozač i pripadnik R bataljona Zvorničke brigade se javio na dužnost u Domu kulture Pilica 17. jula, postupajući po naredenju Radislava Pantića. Tomić je stigao sa kamionom i sa nepoznatim vojnikom nastavio je transport tela iz Doma kulture na Vojnu ekonomiju Branjevo.¹⁰¹
83. Masovna grobnica na vojnoj ekonomiji Branjevo pronađena je 1996. godine. Svi ubijeni, sem jednog, imali su civilnu odeću. Na osnovu DNK analize utvrđen je identitet ubijenih. Svi su bili muškarci. Kada je bilo moguće utvrditi uzrok smrti, to su bile prostrelne rane.
84. Takođe, pronađene su četiri sekundarne grobnice uz put Čančari, a koje su povezane sa primarnom grobnicom na vojnoj ekonomiji Branjevo.¹⁰²

99 Radivoje Lakić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 19. april 2007, T. 10272-10275.

100 Jevto Bogdanović, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. maj 2007, T. 11329-11330.

101 Milenko Tomić, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 5. februar 2008, T. 21001, 21022.

102 Ove grobnice su Čančarski put 9-12. Čančarski put se nalazi na oko 30-40 kilometara jugozapadno od Branjeva, „Srebrenica – primarne i sekundarne masovne grobnice; DNK i forenzički dokazi“, dokaz broj 4DP04524 u predmetu *Popović i drugi*; Dušan Janc, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 1. maj 2009. Veza između grobnica je zasnovana na zemljишtu, polenu i analizi tekstila, „Izveštaj Jose Pablo Baraybar - Antropologija ispitivanja ljudskih ostataka istočne Bosne 1999“, dokaz broj P00559 u predmetu *Popović i drugi*, str. 3, 8; „Izveštaj S.E. Maljaars u vezi sa istragom tkanina, 11. februar 2000“, dokaz broj P00675 u predmetu *Popović i drugi*, str. 23. Fotografije iz vazduha ukazuju da je sekundarna grobniča „Čančarski put 12“ nastala između 7 i 27 septembra 1995. „Satelitski snimak, Čančari, 27. septembar 1995“, dokaz broj P01868 u predmetu *Popović i drugi*; „Satelitski snimak, Čančari, 2. oktobar 1995. (obeleženo kao CR-12)“, dokaz broj P01869 u predmetu *Popović i drugi*.

85. Među ekshumiranim ostacima iz primarne grobnice na vojnoj ekonomiji Branjevo i četiri sekundarne grobnice, 960 tela je uz pomoć DNK analize identifikovano da pripadaju nestalim osobama, prijavljenim MKCK-u nakon pada Srebrenice.¹⁰³ Pored ovih 960 tela koja su identifikovana, pronađena je i peta sekundarna grobnica, „Čančarski put 8“. Ova grobnica je ekshumirana tokom oktobra i novembra 2008. godine i pronađena su bar 84 tela i 5 poveza od tkanine.¹⁰⁴

Zahtev za izdavanje lažnih ličnih karti osmorici pripadnika 10. diverzantskog odreda

86. Dana 16. januara 1996. godine, Petar Salapura je uputio depešu MUP-u Republike Srbije u kojoj direktno interveniše za dobijanje ličnih karti za osam pripadnika 10. diverzantskog odreda kako bi pobegli u Srbiju:

S obzirom da u sastavu 10. Dod. imamo grupu pripadnika koji su strani državlјani, ili se nalaze na spisku lica protiv kojih je podignuta optužnica pred haškim sudom, te vas molimo da naložite MUP Bijeljina da se ovim licima izdaju lične karte sa srpskim imenima i prezimenima, ili sa drugim imenima i prezimenima za lica srpske nacionalnosti. Ovakvih lica ima 8 (osam).¹⁰⁵

87. Milorad Pelemiš ili obaveštajno lice iz komande odreda je trebalo da prijavi ovu osmoricu MUP-u u Bijeljini.¹⁰⁶

88. Dražen Erdemović je potvrđio da je dobio ličnu kartu sa lažnim imenom kako bi nesmetano pobegao u Srbiju, kao i ostalih sedam pripadnika odreda koji su učestvovali u ubijanju zarobljenika u Branjevu.¹⁰⁷

103 „Sažetak forenzičkih dokaza, Dušan Janc, 13. mart 2009“, dokaz broj P04490 u predmetu *Popović i drugi*, str. 37.

104 Međunarodna komisija za nestale osobe, „Sažetak izveštaja u vezi sa Čančarskim putem 8, pisan od 20. oktobra do 19. novembra 2008“, dokaz broj P04499 u predmetu *Popović i drugi*, str. 8.

105 Prilog 18: Depeša Petra Salapure MUP-u Republike Srbije, strogo poverljivo br. 12/45-1524, 14. januar 1996.

106 Prilog 18: Depeša Petra Salapure MUP-u Republike Srbije, strogo poverljivo br. 12/45-1524, od 14. januara 1996.

107 Petar Salapura, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 3. maj 2011, T. 13597.

(vii) 23. jul 1995: Streljanje zarobljenih Muslimana u Bišini

89. Dražen Erdemović je u svom svedočenju naveo da mu je Radoslav Kremenović ispričao da je 22. jula 1995. godine Petar Salapura došao u Dragaševac i zajedno sa Pelemišem nagovarao grupu pripadnika odreda da izvrše određeni zadatak. Kremenović je dalje rekao Erdemoviću da je odbio da učestvuje u izvršenju zadatka, jer nije želeo da dopusti Salapuri da ga uvuče u „svoje prljave poslove.“¹⁰⁸
90. 23. jula 1995. godine, Momo Amović, komandant administracije štaba Drinskog korpusa je naredio svom podređenom¹⁰⁹ da tog dana pokupi 5 ili 6 vojnika u Dragaševcu i minibusom ih odveze ih u Bišinu.¹¹⁰
91. Istog dana, pripadniku¹¹¹ bataljona vojne policije Drinskog korpusa je dodeljen zadatka da vojnim kamionom pokupi zarobljenike u zatvoru Sušica. Pošto je ukrao zarobljenike uz pomoć još dvojice svojih vojnika, zaputili su se ka Šekovićima. Na putu im se priključio još jedan kamion i minibus.¹¹² U nekom trenutku, Vujadin Popović im se takođe pridružio.¹¹³
92. Konvoj vozila se zaustavio 200 ili 300 metara od komande Bišinskog bataljona Šekovićke brigade.¹¹⁴ Iz minibusa je izašlo 5 ili 6 vojnika. Neki su nosili oznake 10. diverzantskog odreda.¹¹⁵ Nakon kraćeg razgovora sa Popovićem, otvorili su zadnja vrata kamiona i izvukli 5 zarobljenika. Odveli su ih nekih 30 metara dalje od mesta gde su bila parkirana vozila i ubili ih pucanjem iz automatskih pušaka.¹¹⁶ Postupak je ponovljen u istom maniru sa ostalim zarobljenicima. Pripadnici 10. diverzantskog odreda su ih u grupama od po 5 odvodili do određenog mesta i ubijali.

108 Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Erdemović*, 19. novembar 1996., T. 232.

109 Podređeni pripadnik Drinskog korpusa je svedočio pred MKSJ-om u predmetu *Popović i drugi* kao zaštićeni svedok pod pseudonimom PW-175.

110 PW-175, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 25. mart 2009., T. 32783; Prilog 19: Putni radni list, br. 28/3-202, za minibus, regalarski br. P-7027, u periodu od 18. jula 1995. do 31.07.1995.

111 Pripadnik bataljona vojne policije Drinskog korpusa je svedočio pred MKSJ-om u predmetu *Popović i drugi* kao zaštićeni svedok pod pseudonimom PW-172, 10. mart 2009., T. 32570.

112 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009., T. 32570; Prilog 19: Putni radni list, br. 28/3-202, za minibus, regalarski br. P-7027, u periodu od 18. jula 1995. do 31.07.1995.

113 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009., T. 32572.

114 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009., T. 32572.

115 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009., T. 32575.

116 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009., T. 32572-32573.

93. Kada je streljanje završeno, prednji utovarivač je stigao na mesto streljanja i isko-pao jamu u koju su zakopani mrtvi zarobljenici.¹¹⁷

94. Podređeni Mome Amovića je istih 5 ili 6 vojnika vratio nazad u Dragaševac.¹¹⁸

95. Institut za nestale osobe BiH završio je ekshumaciju na lokalitetu primarne masovne grobnice Bišine 28. oktobra 2009. godine.¹¹⁹ Pronađeno je 39 posmrtnih ostataka. Ustanovljeno je da su zarobljenici imali povez preko očiju i ruke vezane žicom. U grobnici su pronađene i eksplozivne naprave.¹²⁰

F. Dokumentovane operacije 10. diverzantskog odreda od pada Srebrenice do kraja rata u BiH

(i) Operacija *Stupčanica-95*: Zauzimanje zaštićene zone UN-a Žepa

96. Po završetku operacije u Srebrenici, oko 15 pripadnika 10. diverzantskog odreda iz oba voda na čelu sa Pelemišem bili su angažovani sa ostalim jedinicama VRS-a na zauzimanju zaštićene zone Žepa.¹²¹ Osnovni zadatak im je bio da čuvaju most na ulasku u Žepu kako bi kontrolisali izlazni pravac iz ove enklave.¹²²

97. VRS je stavio pod svoju kontrolu zaštićenu zonu Žepa 28. jula 1995. godine.

(ii) Bosanska Krajina

98. Nakon Žepe, u skladu sa naređenjem pukovnika Salapure, 10. diverzantski odred je poslat u Bosansku Krajinu gde je ostao do kraja rata u BiH, sa povremenim vraćanjem u baze.¹²³ Pripadnici Državne bezbednosti Srbije, među kojima i pukovnik Zoran Mandić, su u više navrata dolazili u Bosansku Krajinu i razgovarali sa Pelemišem.¹²⁴

117 PW-172, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 10. mart 2009, T. 32574.

118 PW-175, svedočenje u predmetu *Popović i drugi*, 25. mart 2009, T. 32783.

119 <http://www.ino.ba/index.php?option=com_content&view=article&id=92%3Aiz-jame-biina-ekshumirane-34-rtve&catid=2%3Asaopstenja&Itemid=5&lang=bs>, [Poslednji put pristupljeno: 22. avgusta 2011].

120 <<http://www.tuzilastvotk.com.ba/arhiv.php?xnewsaction=getnews&newssearch=102009>>, [Poslednji put pristupljeno: 22. avgusta 2011.]

121 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 88.

122 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 88.

123 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 94.

124 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010., str. 94.

IV 10. diverzantski odred: Naredbodavci i izvršioci operacija

99. **Petar Salapura** je rođen 20. avgusta 1948. godine u selu Bjelaj, opština Bosanski Petrovac, BiH.
100. Obavljaо je funkciju načelnika Uprave za obaveštajne poslove Glavnog štaba VRS-a od njenog osnivanja u maju 1992. godine do 1997. godine, kada se zvanično povukao iz Glavnog štaba VRS-a.¹²⁵ Dana 7. februara 1994. godine registrovan je u 30. kadrovskom centru, u Generalštabu VJ, kao načelnik odeljenja za obaveštajne poslove.¹²⁶
101. Pored već pomenutih operacija 10. diverzantskog odreda čiji je bio nadređeni, Petar Salapura je davao i naređenja koja su se ticala unutrašnjih odnosa ove jedinice. Naime, Franc Kos je izjavio da je, pre napada na Srebrenicu, Salapura dao usmeno naređenje Pelemišu da se likvidiraju sledeći pripadnici odreda, jer su previše pričali o aktivnostima jedinice: Zijad Žigić, Mladen Marinović, Marko Boškić i Dražen Erdemović. Pelemiš je odredio Kosa da izvrši ovaj zadatok. Međutim, radi sopstvene sigurnosti, Kos je tražio pismeno naređenje, koje nikada nije izdato.¹²⁷
102. Umesto Kosa, za izvršenje zadatka je određen Stanko Savanović koji je u noći između 22. i 23. jula 1995. godine pucao na Dražena Erdemovića, Radoslava Kremenovića i Zijada Žigića u trenutku kada su izlazili iz kafe-barsa u Bijeljini.¹²⁸ Tom prilikom, Dražen Erdemović je pogodjen sa dva metka u grudi i u stomak, dok su ostala dvojica prošli bez povreda.
103. Za vreme operacije „Krivaja-95“, 13. jula 1995. godine ujutru, Salapura je bio prisutan na fudbalskom terenu u Novoj Kasabi u trenutku kada se тамо nalazio oko 500 zarobljenih bosanskih Muslimana koji su sledećeg dana ubijeni u okolini Zvornika.¹²⁹ U popodnevним časovima 13. jula, Salapura se pridružio

¹²⁵ Petar Salapura, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 2. maj 2011., T. 13478.

¹²⁶ Prilog 20: Naredba br. 5-34, Načelnika personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije, 7. februar 1994.

¹²⁷ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 118.

¹²⁸ Dražen Erdemović, svedočenje u predmetu *Erdemović*, 20. novembar 1996, T. 620.

¹²⁹ Prilog 21: Presretnuta komunikacija u 10:15 časova 13. jula 1995.

Mladiću u Srebrenici.¹³⁰ U narednom periodu operacije, Salapura se nalazio u sedištu Glavnog štaba VRS-a u Crnoj Rijeci, odakle je koordinisao rad Uprave za obaveštajne poslove.¹³¹

104. Petar Salapura danas živi u Srbiji, kao pukovnik u penziji. Dana 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojoj još uvek nema postupanja.
105. **Dragomir Pećanac** je rođen 6. juna 1964. godine u Sarajevu, BiH.
106. Obavljaо je funkciju ličnog ađutanta Ratka Mladićа u julu 1995. godine. Od 7. februara 1994. godine registrovan je u 30. kadrovskom centru, u Generalštabu VJ kao referent.¹³²
107. Tužilaštvo Bosne i Hercegovine je, 20. oktobra 2005. godine, izdalo naredbu za sprovodenje istrage br. KT-RZ 157/02 protiv Dragomira Pećanca i drugih osumnjičenih da su počinili krivično delo genocida.
108. Trenutno živi u Beogradu, Srbija, kao major u penziji. Dana 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojoj još uvek nema postupanja.
109. **Milorad Pelemiš** je rođen 30. avgusta 1964. godine u mestu Pelemiši, Kladanj, BiH.
110. Kao pripadnik specijalnih jedinica VJ, Pelemiš je upućen na privremeni rad u VRS depešom br. 623-2 Komande Korpusa specijalnih jedinica VJ 2. marta 1994. godine.¹³³ Obavljaо je funkciju komandanta 10. diverzantskog odreda od njegovog osnivanja, 14. oktobra 1994. godine do kraja rata u BiH.

130 Petar Salapura, svedočenje u predmetu *Tolimir*, 3. maj 2011, T. 13589-13590.

131 Prilog 22: Depeša br. 12/45-872, od Petra Salapure radio-izviđačkom vodu Drinskog korpusa, 15. jul 1995.

132 Prilog 20: Naredba br. 5-34, Načelnika personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije, 7. februar 1994.

133 Prilog 24: Depeša br. 623-2 Komande Korpusa specijalnih jedinica Vojske Jugoslavije, 2. mart 1994.

111. Početkom aprila 1999. godine, Milorad Pelemiš, Slobodan Orašanin, Branko Vlačo i Rade Petrović su se stavili pod komandu Jugoslava Petrušića.¹³⁴ Ova grupa je poznata pod nazivom „Pauk“ i njeni pripadnici su delovali kao plaćenici.
112. Pripadnici grupe „Pauk“, kao dobrovoljci Vojske Jugoslavije, su delovali na Kosovu za vreme oružanog sukoba gde su izvršili niz krivičnih dela. Dana 4. maja 2000. godine, Okružno javno tužilaštvo u Beogradu podiglo je optužnicu protiv pomenutih članova grupe „Pauk“ za krivično delo ubistva, iznude, špijunaže i neovlašćenog držanja oružja i municije.
113. Naime, ova grupa je prinudila zarobljene Albance, Mirsada i Sadika Nimonija, da im obezbede 20 000 nemačkih maraka pod pretnjom da će ih ubiti ukoliko to ne učine. Sestra dvojice Nimonija je poslala novac na granični prelaz Kelebijja, koji su Pelemiš i Branko Vlačo pokupili.¹³⁵ Takođe, sredinom maja 1999. godine, Pelemiš i Rade Petrović su u dogovoru sa Petrušićem odveli dvojicu Albanaca, Rahmana Idriza i Hamida Neziria, u šumu kod Dečana gde su ih ubili.¹³⁶
114. Okružni sud u Beogradu, 13. novembra 2000. godine, osudio je Pelemiša na kaznu zatvora u trajanju od godinu dana za krivično delo iznude i neovlašćenog držanja oružja i municije, dok je oslobođen optužbi za ubistvo i špijunažu. Vrhovni sud Srbije je ukinuo prvostepenu presudu i predmet vratio na ponovno razmatranje. Sudski postupak je u toku.
115. Trenutno živi u Beogradu, Srbija. Dana 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojoj još uvek nema postupanja.

¹³⁴ Jugoslav Petrušić, alias *Dominik*, radio je paralelno za francusku obaveštajnu službu i srpsku državnu bezbednost. Kao plaćenik francuske obaveštajne službe, izvršio je niz krivičnih dela, uključujući i likvidacije i atentate u Alžiru, Belgiji, Španiji i Zairu.

¹³⁵ Izjava Mirsada Nimonaja data FHP-u, 24. oktobar 2000; Izjava Sadika Nimonaja data FHP-u, 29. oktobar 2000; Izjava Luana Loshija data FHP-u, 31. oktobar 2000.

¹³⁶ Fond za humanitarno pravo, Identifikacija žrtve: Neziri Hamdi, 7. maj 2007, podaci preuzeti od MKCK-a; Fond za humanitarno pravo, Izveštaj o incidentu, Identifikacija žrtve: Rahman Idrizaj, 13. novembar 2000, podaci preuzeti od MKCK-a.

116. **Franc Kos**, zvani Slovenac i Žuti, rođen je 16. jula 1966. godine u Celju, u Sloveniji.
117. Po dolasku u Bosnu u januaru 1993. godine, Kos se pridružio Armiji BiH kao vojnik Trećeg voda Drugog bataljona Tuzlanske brigade. Početkom oktobra 1993. godine, uhapšen je od strane vojne policije Armije BiH zbog pomaganja Srbima da pređu preko granice sukoba u Republiku Srpsku. Nakon četrdesetodnevног pritvora, Kos je pobegao na srpsku stranu gde je uhapšen i pritvoren u logoru Batković.
118. Tokom boravka u pomenutom logoru, Kos je upoznao Zijada Žigića i Stjepa Pranića koji će kasnije, zajedno sa Kosom, postati pripadnici 10. diverzantskog voda.
119. Franc Kos je izšao iz logora februara 1994. godine kao član grupe od oko 7 ljudi, uključujući i Zijada Žigića, Stjepa Pranića i Dražena Erdemovića, na čelu sa kapetanom Zoranom Manojlovićem. Ova grupa bila je pod komandom Uprave za obaveštajne poslove, odnosno njenog načelnika Petra Salapure. Osnovni zadatak grupe je bio da izvodi diverzantske akcije iza neprijateljskih linija.¹³⁷
120. Vremenom su članovi grupe postali nezadovoljni činjenicom da grupa nije zvanično pripadala VRS-u. Grupa se nije slagala ni sa planovima Glavnog štaba da prošire delovanje grupe novim zadacima, koji bi uključivali i hvatanje živih ljudi na neprijateljskoj teritoriji koji bi kasnije bili prebačeni na područje pod kontrolom VRS-a radi ispitivanja. Iz ovih razloga je nastao spor između Salapure i Manojlovića. Manojlović je kasnije prebačen u 410. obaveštajni centar VRS-a. Grupa je preformirana u 10. diverzantski odred na čije čelo je postavljen Milorad Pelešić.¹³⁸ Franc Kos je postavljen za komandira Bijeljinskog voda.
121. Franc Kos je otišao iz jedinice krajem 1996. godine kada mu je istekao dvogodišnji ugovor. Milorad Pelešić ga je kontaktirao 1997. godine i ponudio ugovor na tri meseca za vojni angažman u Zairu preko Državne bezbednosti Srbije. Pošto se vratio iz Zaira, Kos je živeo u Bijeljini sve dok nije uhapšen 20. aprila 2010. godine pri pokušaju prelaska granice iz Srbije u Hrvatsku u blizini Osječka. Nakon određenog vremena provedenog u zatvoru u Osjeku, izručen je organima BiH, gde mu se trenutno sudi za genocid nad Muslimanima iz Srebrenice.

¹³⁷ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 9.

¹³⁸ Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 10-11.

122. **Marko Boškić** je rođen 9. jula 1964. godine u Tuzli, u Bosni i Hercegovini.
123. 1993. godine, Boškić je pokušao da prebegne iz BiH u Srbiju, ali je u tom pokušaju uhapšen i pritvoren u logoru Batković.¹³⁹
124. U junu 1994. godine, Boškić je prihvatio ponudu da postane pripadnik VRS-a, odnosno član diverzanske grupe čiji je komandant bio kapetan Zoran Manojlović.¹⁴⁰ Dana 14. oktobra 1994. godine ulazi u 10. diverzantski odred, čiji će pripadnik ostati do kraja rata u BiH.
125. Nakon rata, Boškić je sledećih godinu i po dana proveo u Srbiji, u gradovima Sremska Mitrovica i Beograd. Krajem 1997. godine, Boškić se odselio u Nemačku, a 2000. godine u Sjedinjene Američke Države (SAD). Tamo je uhapšen 2004. godine pod sumnjom da je u Bostonu, pri vožnji u pijanom stanju, usmrtio jednog američkog državljanina i pobegao sa mesta nesreće. Za krivična dela izvršena u SAD, kao i za davanje lažne izjave i skrivanje podataka da je učestvovao u masakrima u Srebrenici pri popunjavanju imigracione dokumentacije, Boškić je 2006. godine, osuđen u SAD na kaznu od pet godina zatvora.¹⁴¹ Po odsluženju kazne u američkom federalnom zatvoru, Boškić je deportovan u BiH, gde je pravnosnažnom presudom osuđen za zločin protiv čovečnosti u Srebrenici na 10 godina zatvora.¹⁴²
126. **Aleksandar Cvetković**, rođen je 4. aprila 1968. godine u Tuzli, BiH.
127. Tužilaštvo BiH je, 20. oktobra 2005. godine, izdalo Naredbu za sprovođenje istrage br. KT-RZ 157/05, protiv Aleksandra Cvetkovića i drugih osumnjičenih da su počinili krivično delo genocida.
128. Cvetković je 2006. godine emigrirao u Izrael gde je dobio državljanstvo.
129. Na osnovu zahteva za ekstradiciju Bosne i Hercegovine, Aleksandar Cvetković je uhapšen u Izraelu 18. januara 2011. godine.

139 Marko Boškić, Izjava data Federalnom Istražnom Birou, 31. avgust 2004, str. 4.

140 Videti para. 120-121.

141 *United States of Amerika vs. Marko Boškić*, predmet br. 04-10298-DW, *Goverment's sentencing memorandum*, 19. oktobar 2006.

142 Presuda Suda Bosne i Hercegovine u predmetu br. X-KR-10/928, 19. jul 2010.

130. Okružni sud u Jerusalimu je, 1. avgusta 2011. godine, doneo odluku o izručenju Cvetkovića, u roku od 60 dana, Bosni i Hercegovini, gde će mu biti suđeno za učestvovanje u ubistvu više od 800 Muslimana iz Srebrenice na vojnoj ekonomiji Branjevo 16. jula 1995. godine.
131. **Dražen Erdemović**, po nacionalnosti Hrvat, rođen je 25. novembra 1971. godine u Donjoj Dragunji, Tuzla, BiH.
132. U oktobru 1993. godine, uhapšen je od strane HVO-a pri pomaganju Srbima iz Donje Dragunje da pređu granicu sukoba ka Republici Srpskoj.
133. U aprilu 1994. godine postaje član diverzantske grupe na čijem čelu je bio Zoran Manojlović, a od 14. oktobra 1994. godine do kraja rata u BiH bio je pripadnik 10. diverzantskog odreda.¹⁴³
134. Pripadnici Resora državne bezbednosti Srbije su uhapsili Erdemovića 2. marta 1996. godine pod sumnjom da je počinio ratni zločin protiv civilnog stanovništva. Radoslav Kremenović, pripadnik Vlaseničkog voda 10. diverzantskog odreda, koji je krio Erdemovića od hapšenja u svojoj kući u Bečeju, Srbija, takođe je uhapšen tom prilikom.¹⁴⁴
135. Dražen Erdemović je izručen MKSJ-u 30. marta 1996. godine gde je priznao svoje učešće u streljanju 1200 Muslimana na vojnoj ekonomiji Branjevo 16. jula 1995. godine. Pravosnažnom presudom sudskog veća MKSJ-a osuđen je na 5 godina zatvora za kršenja pravila i običaja rata.
136. **Brano Gojković** je rođen 4. oktobra 1968. godine u Stariću, opština Kladanj, BiH.
137. U julu 1995. godine, bio je pripadnik Vlaseničkog voda 10. diverzantskog odreda. 16. jula 1995. godine je učestvovao u ubijanju oko 1200 Muslimana iz Srebrenice na vojnoj ekonomiji Branjevo. Nakon rata u Bosni, radio je kao plaćenik u Zairu, na Kosovu, i u Bivšoj Jugoslovenskoj Republici Makedoniji, u grupi Jugoslava Petrušića.

¹⁴³ Videti para. 120-121.

¹⁴⁴ Prilog 25: Okružno javno tužilaštvo u Novom Sadu, Zahtev za sprovođenje istrage protiv Erdemović Dražena i Kremenović Radoslava, 8. mart 1996.

138. Trenutno živi i radi u Beogradu, Srbija. Dana 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojој još uvek nema postupanja.
139. **Vlastimir Golijan** je rođen 25. oktobra 1974. godine u Žeravicama, Kladanj, BiH.
140. Vlastimir Golijan je jedan od četvorice¹⁴⁵ optuženih za krivično delo genocida nad bosanskim Muslimanima iz Srebrenice u predmetu *Franc Kos i drugi* pred Sudom Bosne i Hercegovine. Sudski postupak je u toku.
141. **Zoran Goronja** je rođen 7. septembra u Jošavi, Bosanski Novi, BiH.
142. Zoran Goronja je jedan od četvorice¹⁴⁶ optuženih za krivično delo genocida nad bosanskim Muslimanima iz Srebrenice u predmetu *Franc Kos i drugi* pred Sudom Bosne i Hercegovine. Sudski postupak je u toku.
143. **Radoslav Kremenović** je rođen 16. oktobra 1967. godine u selu Bistrica, Banja Luka, BiH.
144. Radoslav Kremenović, pripadnik Vlaseničkog voda 10. diverzantskog odreda, uhapšen je zajedno sa Draženom Erdemovićem 2. marta 1996. godine od strane pripadnika Resora državne bezbednosti Srbije. Nakon saslušanja zbog skrivanja Erdemovića od hapšenja i nedozvoljenog držanja oružja i municije u svojoj kući u Bečeju, Srbija, pušten je na slobodu i nije procesuiran.¹⁴⁷
145. Trenutno živi u Srbiji. Dana 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštvu za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojој još uvek nema postupanja.
146. **Zoran Obrenović zvani Maljić** rođen je 22. januara 1971. godine u Piskavica, Vlasenica, BiH.

145 Franc Kos, Stanko Kojić, Vlastimir Golijan i Zoran Goronja.

146 Franc Kos, Stanko Kojić, Vlastimir Golijan i Zoran Goronja.

147 Prilog 25: Okružno javno tužilaštvo u Novom Sadu, Zahtev za sprovođenje istrage protiv Erdemović Dražena i Kremenović Radoslava, 8. mart 1996.

147. Nadimak Maljić je dobio kao pripadnik jurišnog odreda VRS-a u period od 1992. do 1993. godine, jer je zarobljene Muslimane ubijao maljem.¹⁴⁸
148. Trenutno živi u Srbiji. 16. avgusta 2010. godine, Fond za humanitarno pravo je protiv njega podneo krivičnu prijavu Tužilaštву za ratne zločine Republike Srbije zbog krivičnog dela genocida po kojoj još uvek nema postupanja.
149. **Stanko Savanović zvani Geza**, prijavljen pod imenom „Stanko Kojić“, rođen je 23. januara 1968. godine u Travniku, BiH.
150. Savanović je bio pripadnik grupe „Pauk“ za vreme oružanog sukoba na Kosovu. Naime, u aprilu 1999. godine, Pelemiš je kontaktirao Savanovića i ponudio mu da ratuje na Kosovu za novac koji bi plaćala VJ, što je ovaj prihvatio.¹⁴⁹
151. Savanović, pod imenom Stanko Kojić, je jedan od četvorice¹⁵⁰ optuženih za krivično delo genocida nad Muslimanima iz Srebrenice u predmetu *Franc Kos i drugi* pred Sudom Bosne i Hercegovine. Sudski postupak je u toku.

148 Franc Kos, Intervju dat istražitelju MKSJ, 8. maj 2010, str. 28.

149 Zapisnik o saslušanju svedoka Stanka Savanovića pred Istražnim sudijom Okružnog suda u Beogradu u krivičnom postupku protiv Petrušić Jugoslava i drugih, 19. novembar 1999, str. 2.

150 Franc Kos, Stanko Kojić, Vlastimir Goljan i Zoran Goronja.

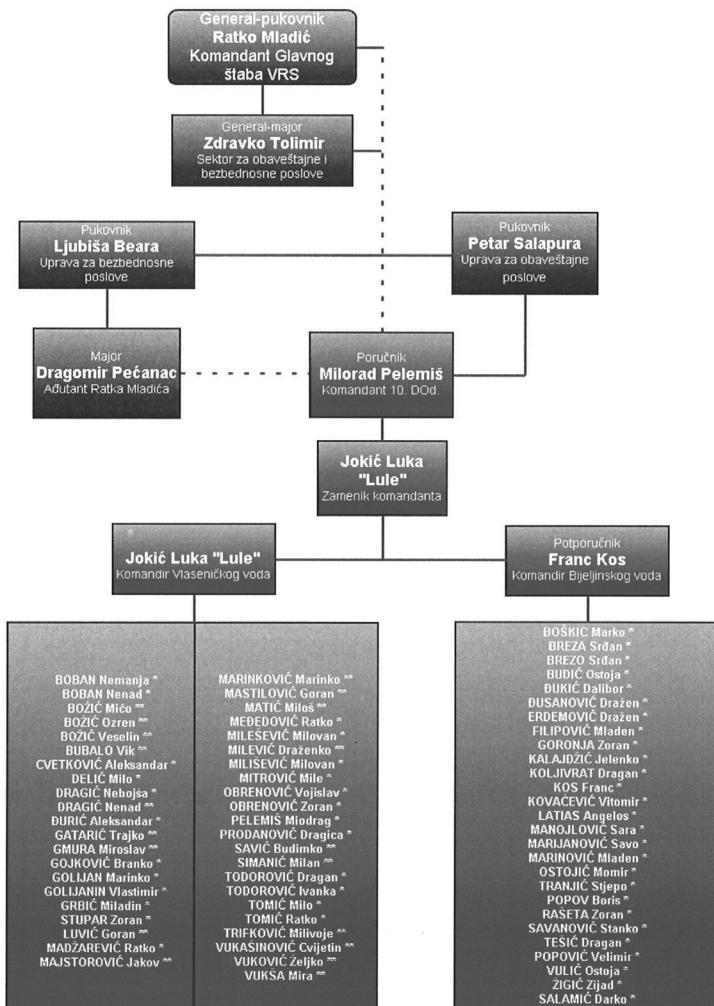
Prilog br.	Opis priloga
Prilog 1	Fotografija Radislava Krstića kako uručuje zastavu Miloradu Pelemišu, 14. oktobar 1995. godine u Vlasenici.
Prilog 2	Komandna struktura 10. diverzantskog odreda (DOd.) 1995. godine.
Prilog 3	Oznaka 10. diverzantskog odreda.
Prilog 4	Telegram Glavnog štaba VRS-a, poslat od strane Zdravka Tolimira, Glavnom štabu Vojske Jugoslavije, na ličnost generala Mrkića, 1. februar 1995. godine.
Prilog 5	Izveštaj Holandskog bataljona, 24. jun 1995. godine.
Prilog 6	Naredjenje za upotrebu 10. DOd, strogo poverljivo br. 12/45-770, potpisana pukovnik Petar Salapura, 21. jun 1995. godine.
Prilog 7	Informacija o saslušanju Muje Muškića, strogo poverljivo br. 18-215/1, potpisana Dragomir Pećanac, 29. jun 1995. godine.
Prilog 8	Naređenje Komande 10. diverzantskog odreda, strogo poverljivo br. 123-2/95, 10. jul 1995. godine.
Prilog 9	Fotografija Velimira Popovića (sa zastavom) i Stanka Savanovića (sa šeširom), pripadnika 10 DOd., u Srebrenici 11. jula 1995. godine.
Prilog 10	Fotografija Zorana Stupara, pripadnika 10. DOd., u Srebrenici 11. jula 1995. godine.
Prilog 11	Fotografija Franca Kosa (1) i Zorana Obrenovića zvanog Maljić (2) u Vlasenici 14. oktobra 1995. godine.
Prilog 12	Fotografija mesta pogubljenja u centru Srebrenice, fotografisano 1996. godine.
Prilog 13.1 Prilog 13.2	Ratko Mladić i Milorad Pelemiš ispred policijske stanice u Srebrenici 11. jula 1995. godine.
Prilog 14	Tri pripadnika 10 diverzantskog odreda pored napuštenog transporter-a UNPROFOR-a u Srebrenici 11. jula 1995. godine.
Prilog 15	Fotografija Ratka Mladića kako čestita pripadnicima 10. diverzantskog odreda (Stanku Savanoviću i Velimiru Popoviću) u Srebrenici 11. jula 1995. godine.
Prilog 16	Umrlica Dragana Koljivrata.
Prilog 17	Interni dokument 10. diverzantskog odreda: Beleške o izdavanju municije za 16. jul 1995. godine.
Prilog 18	Depesa Petra Salapure MUP-u Republike Srpske, strogo poverljivo br. 12/45-1524, od 14. januara 1996. godine.
Prilog 19	Putni radni list, br. 28/3-202, za minibuz, registarski br. P-7027, u periodu od 18. jula 1995. do 31.07.1995. godine.
Prilog 20	Naredba br. 5-34, Načelnika personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije, 7. februar 1994. godine.
Prilog 21	Presretnuta komunikacija u 10:15 časova 13. jula 1995. godine.
Prilog 22	Depesa br. 12/45-872, od Petra Salapure radio-izviđačkom vodu Drinskog korpusa, 15. jul 1995. godine.
Prilog 23	Fotografija Radenika Tomića 11. jula 1995. godine u Potočarima.
Prilog 24	Depesa br. 623-2 Komande Korpusa specijalnih jedinica Vojske Jugoslavije, 2. mart 1994. godine.
Prilog 25	Okružno javno tužilaštvo, Zahtev za sprovođenje istrage protiv Erdemović Dražena i Kremenović Radoslava, 8. mart 1996.

Prilozi

*Fotografija Radislava Krstića kako uručuje zastavu Miloradu Pelešiću,
14. oktobar 1995. godine u Vlasenici.*

Komandna struktura 10. diverzantskog odreda (DOd.) 1995. godine

* Pripadnost vodu.
** Verovalna pripadnost vodu.

Komandna struktura 10. diverzantskog odreda (DOd.) 1995. godine.

Oznaka 10. diverzantskog odreda.

06476735 1997
17-7 Чувати до краја Раднице у чулу
се до договореног датума
груп.

главни stab vojske republike srpske
sektor za obavestajno-bezbednosne poslove
strogo pov.br.12/45-94
01.02.1995.godine

2

Чувати до краја

ред. број: 18

Обрађивач

- gs vojske jugoslavije
(na ličnost gen.mrksica)

МРД

moli vas da u skladu sa dogovorom izmedju vas i pukovnika salapure,
odobrite komandantu korpusa specijalnih snaga da u garnizon bijelj-
inu 05.02.1995.godine, uputi tri instruktora radi produzetka obuke
pripadnika 10.do gs vrs , koji su završili dvadesetodnevni kurs u ec
pancovo.

instruktori ce biti van zone b/d i nece biti izlozeni rizicnim
situacijama.

hvala na razumevanju.

pomoćnik komandanta
za obavestajno-bezbednosne poslove
general-major
zdravko tolimir

- 6 -02- 1995

САВЗДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА
ГЕНЕРАЛШТАБ ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
КАБИНЕТ НАЧЕЛНИКА ГЕНЕРАЛШТАБА
Сар 116 Бр. 17-7

19

Telegram Glavnog štaba VRS-a, poslat od strane Zdravka Tolimira, Glavnom štabu
Vojske Jugoslavije, na ličnost generala Mrkšića, 1. februar 1995. godine.

R111-3212-R111-3213-BCST/Prijevod

/rukopis:/ Prilog Br.2/Str.1
 /dva retka nečitka/

SJEDIŠTE DUTCHBAT-a /Holandski bataljon/

/rukopis:/TVA 20.01
 /nečitko/ U2

2/3

T-NR: W04 TVZ: HQNR: /nečitko/
HITNO /rukopis:/ DUTR UN Ograničeno

BROJ POSLANOG TELEFAKSA:	DATUM: 24. 06. 1995.
PRIMA: SJEDIŠTE SEKTORA SJEVEROISTOK	ŠALJE: SJEDIŠTE DUTCHBAT-a SREBRENICA
20.10	
BROJ TELEFAKSA:	INMARSAT TELEFAX: 8711301335 TELEFON-TELEFAKS: 8711301335 VSAT TELEFAKS: 7151/7150
NA ZNANJE: G2 /obavještajno odjeljenje/	ODGOVORNJI OFICIR: /nečitko/ ČIN : KAPETAN POTPIS : /potpisano/
OBAVIJESTITI: ACIE /nepoznata kratica/ SIMIN HAN /rukopis:/ 2017 (NL/BE) LOGBAT /pozadinski bataljon/ (BUSOVAČA) COMCEN CRISISSTAFF /centar veze kriznog štaba/ NA ZNANJE: - SITCEN /situacijski centar/ BLS /nepoznata kratica/ - 11 LUMBLBRIG /nepoznata kratica/ - 42 PAINFBAT (GE) /nepoznata kratica/	
PREDMET: /nečitko/	

UPUĆENO:
/redigirano/
/redigirano/
/redigirano/
G2 CRISISSTAF /redigirano/
/redigirano/
/redigirano/
G3 /operativno odjeljenje/ PROVODI /redigirano/
/redigirano/
/redigirano/
SITCEN /redigirano/

IZMJENA NA 2. STRANICI, OPIS DOGADAJA

1. OPĆE. NORMALAN DAN S JEDNIM ZNAČAJNIM DOGADAJEM TOKOM NOĆI. POJEDINOSTI U DALJEM TEKSTU.
2. SREBRENICA.
 - A. POKRETI ZARAĆENIH STRANA.

Izveštaj Holandskog bataljona, 24. jun 1995. godine.

- B. PROMJENE U JEDINICAMA.
C. VAZDUŠNE AKTIVNOSTI.
D. LIČNOSTI.
E. DRUGE INFORMACIJE.
F. INCIDENTI OTVARANJA VATRE (FI) I CVF /kršenje primirja/

(POTVRĐENA).

	FI			CFV		
	SA /lako oružje/	MG /mitraljez/	HY WPN /teško oružje/	SA	MG	HY WPN
NEPRIPISSANO	1587	229	253			

NEPRIPISSANO = ZVUCI BORBE DTG /sat dan grupa/: 02:30 – 03:30 24. 06. 1995
B

/pečat: /nečitko/
vbdr.
175/13
/rukopis:/ TVO /nečitko/
FAKS R 3

R111-3212-R111-3213-BCST/Prijevod

/rukopis:/ Prilog Br.2/Str.2
/dva retka nečitka/

NAKON ISTRAGE UTVRDENO JE DA SU UPOTREBLJENA ILI PRONAĐENA SLJEDEĆA ORUŽJA:

- 2X MRUD /mina rasprskavajuće udarnog dejstva/
 - 1X DIM RUČNE BOMBE, KANADSKE
 - 9X LANSIRNA CIJEV M80
 - 3X REPNA KRILCA RAKETE
 - 2X LANSIRNA CIJEV M79
 - 1X RAKETNI LANSER, NEPOZNATOG TIPOA, PROMJERA 92MM
 - 6X UPALJAČ ZA MINOBACAČKU GRANATU 60MM
 - 2X UPALJAČKE KAPISIVA ZA MINOBACAČKU MINU 60MM
 - DESETINE ČAHURA ZA SA, 7,62X54 I 5,56MM
- 1) MRUD OVI SU BILI POSTAVLJENI U BLIZINI OKNA RUDNIČKOG TUNELA ORIJENTIRANOG U SMJERU ISTOK-ZAPAD OD KOORDINATE CP 67268647 DO KOORDINATE 53798665. NAŠ TIM ZA UKLANJANJE EKSPOZITVA IH JE UNIŠTIO. RAZLIKA IZMEĐU DETONACIJA I OBLIKA KRATERA UKAZUJE NA TO DA JE POD JEDNU MRUD MINU BIO POSTAVLJEN EKSPOZITIV KAO MINA IZNENADENJA.
- 2) LANSIRNE CIJEVI SU PRONAĐENE NA DVije LOKACIJE, KOORDINATI CP 63468157 I KOORDINATI CP 63768691
- 3) PREDMETI POVEZANI SA MINOBACAČIMA PRONAĐENI SU BLIZU OKNA RUDNIKA. NA TOJ JE LOKACIJI PRONAĐEN I OTISAK PLOČE POSTOLJA /minobacača/.

REKONSTRUKCIJA DOGADAJA.

JEDNA GRUPA NEDEFINIRANE BROJČANE SNAGE ZAUZELA JE VATRENE POLOŽAJE NA DVije LOKACIJE (GDJE SU PRONAĐENE LANSIRNE CIJEVI). SVOJE SU PROJEKTILE ISTOVREMENO ISPALILI NA SREBRENICU. JEDAN JE ČOVJEK OZLIJEĐEN KADA JE PROJEKTIL UDARIO U NJEGOVU KUĆU. NAKON TOG NAPADA, LJUDSTVO IZ TIMOVA ZA OTVARANJE VATRE POVUKLO SE POD ZAŠTIMOM MINOBACAČKE VATRE DO OKNA RUDNIKA. S MJESTA U BLIZINI OKNA RUDNIKA ISPALJENO JE DEVETNAEST GRANATA. NIJE SIGURNO JE LI I NEKI DRUGI MINOBACAČ IZVAN ENKLAVE OTVARAO VATRU ZA PODRŠKU. DVije SU OSOBE POBJEGLE PREMA SREBRENICI IZ SVOJE KUĆE U VITLOVCU KOJA SE NALAZI BLIZU OKNA RUDNIKA. VJEROJATNO SU IZNENADILI NEKE OD LJUDI IZ NAPADAČKE GRUPE KOJI SU ČEKALI U BLIZINI OKNA RUDNIKA. NA NIHU JE OTVORENA VATRA IZ MITRALJEZA, USLJED KOJE JE DOŠLO DO SMRTI ŽENE I RANJAVANJA MUŠKARCA. GRUPA KOJA JE IZVRŠILA NAPAD VJEROJATNO SE POVUKLA KROZ RUDNIK.
KOMENTAR: NAJVJEROJATNije JE DA SU BILI IZ BSA /vojska bosanskih Srba/, IAKO TO NIJE POTVRDENO. BIH NIJE UOČILA NIKAKVE AKTIVNOSTI, KAO NI DUTCHBAT.

NAKON REKONSTRUKCIJE ČINJENICA, APELIRAMO NA VAS DA BUDETE VEOMA OBAZRIVI U VEZI S TIM TKO JE ODGOVORAN ZA OVAJ INCIDENT. POSTOJI MOGUĆNOST DA JE BIH ISKONSTRUISALA TAJ

R111-3212-R111-3213-BCST/Prijevod

NAPAD KAKO BI UTJECALA NA NAŠE MIŠLJENJE O SITUACIJI U ENKLAVI
UTJECALA NA JAVNO MNJENJE.

UZIMAJUĆI U OBZIR OKOLNOSTI, OVAJ OCIGLEDNO DOBRO
ISPLANIRAN NAPAD – MOZDA NAMJERNO – NIJE NANIO VELIKU ŠTETU.

PROCJENA, DOGAĐAJI POPUT OVOG DO KOJEG JE DOŠLO PRETHODNE
NOĆI NE MOGU SE PREDVIDJETI, ZBOG TOGA JE NAŠA PROCJENA ZA
SLJEDEĆA 24 SATA DA NEĆE DOĆI DO ZNAČAJNE PROMJENE SITUACIJE.

/pečat: /nečitko/
vbdnr.
175/13

0704-9656

GLAVNI STAB VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE
 SEKTOR ZA OBAVEŠTAJNO-BEZBEDNOSNE POSLOVE
 OBAVEŠTAJNA UPRAVA
 Strogo pov.br.12/45-770
 21.06.1995.godine

VRLO HITNO

ROMANDA DK - OBAVEŠTAJNO ODELENJE
 (za komandanta 10.DOD)

Naredenje za upotrebu
 10.DOD.-

1. Dana 21.06.1995.godine otpočeti intenzivne pripreme za izvršenje diverzantskih dejstava u naredeno vreme i po izabranim objektima.

Detaljan plan razrediti do 10.00 fasova 22.06.1995.godine, a odluku mi referisati u 12.00 fasova 22.06.1995.godine.
 Za prikupljanje podataka, planiranje i izvršenje zadatka odgovoran je komandant 10.DOD i načelnik obaveštajnog odjeljenja DK.

2. Nakon detaljnog izvidanja i donošenja odluke pristupiti izvođenju taktičkom uvećavanju odreda na sličnim objektima.

3. Koordinaciju sa jedinicama u dodiru izvršiti načelnik obaveštajnog odjeljenja DK i isti će rukovoditi kompletnom aktivnošću.

4. Sa zadatkom upoznati NR DK.

5. Za izvršenje zadatka angažovati ceo odred. Zadatak (dejstvo) izvršiti u trajanju od 10 - 15 minuta. Ubacivanje odreda izvršiti noću, a prepad u svitanje. Tačno vreme po odluci komandanta odreda, a uz saglasnost načelnika ObOD DK.
 Izvlačenje odreda iz zone dejstva izvršiti istim putem kao pri ubacivanju, a pod zaštitom dina.

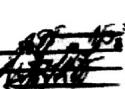
6. Pri izvršenju zadatka strogo se pridržavati sledećeg:

- pripadnici UNPROFOR-a ne smiju biti ugroženi.
- izbegavati štete među ženama i decom.
- obavezno hvatanje živog jasika.
- u službu ranjavanja ili pogibije bilo kog pripadnika odreda isti se mora izvući po svaku cenu, a u neprijateljske ruke ne sme pasti ni jedan vojnik.
- pred polazak na zadatku od svih vojnika odumetiti sve identifikacione dokumente.
- obezbediti punu tajnost akcije po mestu i vremenu.
- sredstva veze koristiti tek po davanju signala za početak dejstva i to isključivo uz primenu TKT.
- razraditi nekoliko mogućih varijanti i alternativnih pravaca izvlačenja, u slučaju potrebe obezbediti art.području jedinica u

1

dodiru i implanirati vatru po dogovorenom signalu.

Načelnik
 Obaveštajnički
 Pukovnik
 Petar Salapura

MINISTAR 21.06.1995. SD
 3265

Naredenje za upotrebu 10. DOd, strogo poverljivo br. 12/45-770, potpisani pukovnik
 Petar Salapura, 21. jun 1995. godine.

The greater ERN range is
the original stamp!

0554-4899

1-3/116 ODAVŠTAJNI CENTAR
Str. nov. br. 18-215/1
Od 29.06.1995.god.

192

I N F O R M A C I J A

Rezultati ispitivanja ratnog zarobljenika.-

U toku 28.06.1995.god. nastavio sam saslušavanje R/Z Muje Muškić sin (Mujčina), rođenog 16.10.1955.godine u Čerskoj, opština Vlasenica, izbjeglica u Srebrenici od 12.02.1993.god., priuđeni tesar, zarobljen 23.06.1995.god. u rejonu Kraljeve Gore, Han Pijesak.

Cilj ovog dijela ispitivanja je bio da se što preciznije utvrdi pravac kretanja grupe muslimana u kojoj je bio Muškić od Srebrenice do zarobljavanja:

Grupa (22 muslimana) skupila se tajno u 01,00 časova 20.06.1995.g. u s. Slapovići, Srebrenica i preko Jovinog brda, kopa rudnika Podravanje izbili u rejon sjeverne ivice kanjona "ušica", na oko 2-3 km. istočno od Stublića. Na tu tačku su stigli oko 04,00 časova i odmarali se do oko 04,30 časova. Oko 04,30 časova krenuli su duž sjeverne strane kanjona Šućica i došli u rejon Stublića oko 0,5 časova. Od Stublića su krenuli prema rejonu Šarene Ljukve i skrenuli desno prema rejonu Radave.

U rejon Radave (očito da turci pod radavom podrazumjevaju mnogo širi rejon nego što predstavljen na karti) došli su između 06,00 i 07,00 časova 20.06.1995.god. Tu su predanili do oko 16,00 časova iz razloga što su se plašili da ih ne otkrije muslimanska vojna posada, koja je locirena na Radavi. Prema pričama koje je čuo, Muškić tvrdi da u tom rejonu ima 12 turskih vojnika smještenih u jednu baraku, te da tokom dana isturaju petrole prema Kupusnoj, a noću miruju. Ponekad imaju samo po 6 muslimana koji drže stražu. Tok su odmarali bili su u šumi, ljevo od barake muslimanske vojske. Takođe su prisutni muslimani pripadnici da se lijevo od njih, za 300 metara, nalazi olupina oborenog helikoptera.

Oko 16,00 časova grupsa je krenula i obišla muslimansku vojnu posadu s lijeve strane u pravcu Kućusne i oko 18,00 časova stigla kod osmatračkog mještva UNPROFOR-a. (To je OP broj 6 koje se nalazi za 100 metara južno od K.1357 - prema rejonu Završja). Prošli su punkt UN sa lijeve strane i zaustavili se nakon 150-200 metara. Ubrzo nakon toga došao im je vodič, izvješnji Osman, rodom iz s. Žalisiće. Osman im je objasnio da će doći na Kupusnu, zatim će ih provesti kraj baze na Živoj vođi koji napaja Milice i doći na Vran kamen gdje će se duže odmarati. Osman im se pohvalio da je nedavno prošao taj pravac i bio u rejonu Kraljeve Gore, te da nigdje nije viđao Crpsku vojsku.

Oko 18,30 časova krenuli su prema Kupusnoj gdje su stigli poslije 21,00 časova.

Kada su došli na Kupusnu već je bio mrak i Mujo se nesjeća nikakvih posebnih detalja (štale, bajte, ljudi, stoke, itd.)

Informacija o saslušanju Muje Muškića, strogo poverljivo br. 18-215/1, potpisana Dragomir Pećanac, 29. jun 1995. godine.

The greater ERN range is
the original stamp!

055447900

- 2 -

Sa kupusne su krenuli prava niz brdo stazom i lijevo izašli na obrazli makadamski put. Do makadamskog puta sa kupusne su išli oko sat vremena. Makadamskim putem su išli oko jedan sat i ponovo skrenuli sa puta na stazu lijevo. Na skretanju sa puta na ovu stazu teren je obrastao četinarima visokim 2-3 metra. Idući tom stazom oko 20 minuta uz brdo izašli su na proplanak na kojem ima nekoliko starih stabala jabuka i krušaka. Nastavili su dalje blago strmo tom zarožnji i došli do jedne usamljene, debele bukve. Pri dolasku do bukve Osman im je rekao da će tu kratko odmoriti, ali da ne prilaze bukvii jer oko nje ima mina. Oko stabla, po zemlji je nabacano suvo granje. Osman im je objasnio da je prije 15 dana (znači oko 05.06.1995.g.) tu nagazio minu jedan mlađić i ostao bez noge. Nakon odmora od 15 minuta krenuli su strmo, pravo u pravcu dočekajućeg kretanja i nakon oko pola časa došli na obrastao makadamski put. Put se proteže kroz ravan predio, te se kretanjem za više od jedan sat dolazi do zapaljenog kamiona (vjerovalno mrzke "Sep") koji ostaje sa lijeve strane puta. Nakon još pola sata dolazi se do bazena za vodu (betoniran, visok oko 3 metra - vjerovatno stedrovo vrelo), te 15-tak minuta nakon baze- na puta skrenuli lijevo na stazu.

Pri ulasku na tu stazu počinje šuma, a vidljivo je da je tom stazom prolazila krupna stoka. Nakon oko pola sata kretanja tom stazom Osman je odredio mjesto gdje će se spavati i spavali su najmanje 3-4 sata.

Oko 04,00 časova 21.06.1995.god. krenuli su stazom koja očtro penje uz brdo i nakon oko 40-set minuta izašli na obrastao makadamski put. Trava kraj tog puta se obje strane je visoka i do 1,5 metar, a lijevo i desno od puta na udaljenosti 10-15 metara je ivica šume, dok se kraj puta nalazi po neko drvo označeno šumskim oznakama. Tim putem, koji takođe vodi očtro uz brdo išli su više od sat vremena i okrenuli lijevo na stazu koja, kako je Osman rekao, vodi na Vrani kamen.

Na Vrani kamen su došli oko 08,30 - 09,00 časova i odmarali oko 2 sata. Sa stijena su osmatrali planinu Udrč.

Oko 11 - 11,30 časova krenuli su stazom koja se spušta naniže u pravcu dočekajućeg kretanja i nakon lo-tak minuta Osman ih je zaustavio da bi (Osman) prvo sam sa lijeve strane obišao priručno napravljeno sklonište od svježe odlomljenih grana borića. Pri prolasku pored skloništa sa lijeve strane, Mujo je u skloništu video AERFO ogrtad (SMB).

Nakon toga silazeći stazom koja se blago spušta niz livadu sa rijetkim borićima na udaljenosti oko 30 metara od skloništa našli su na kamenje postqvljeno po stazi u cik-eak. Tu im je Osman naredio da gaze samo po kamenju (ima ih do lo) jer vjerovatno ima mina.

Dalje su stalno išli stazom kroz šumu, a kako je bila velika magla i kiša, Mujo nije ništa posebno uočio, osim da su neprestalno hodali. Pred sam mrak (znači oko 20,30 časova) došli su do nekih štala, kako je Osman objasnio i tu im naredio da nesmiju ni šušiti ni kašljati, ni pričati, a to iz razloga, jer desno od štala ima neka kuća, a njima su štala bile lijevo. Od štala su produžili ka strelištu, kako im je Osman kazao i došli su do strelišta na oko 300 metara vazdušne linije, oko 22-23,00 časova. U tom rejonu ima dio obrastao gustim borićima koji su znočili. Rano ujutro, prije svitanja, Omer je sam otisao do izvidi kuda će proći preko asfalta i objasnio im da će ih odvesti do I-rišta, a da će on u povratku ukraсти dvije krave koje je vidić.

The greater ERN range is
the original stamp!

055474901

- 3 -

o 12 časova 22.06.1995.god. Osman se vrstio i rekao da neće doći da nadje asfaltni put iako su pripadnici grupe čuli potrebu da dolazi. Osman je ostao sa grupom i u sam pad mraka je novovo došao na put i došao do potoka. U toku je vodio komunikaciju sa drugim vojnicima, ali nije mogao da dođe do njih jer su stalno upadali u potoke, jednom se vojnik pogodio u nogu, ali nije bio ozljedio (to je rejon Hitome poljane), samo se sjećao da je u tom vremenu došao neke šumarnice (vjerojatno šumska kuća) i skrenuli prema vodotoku, te da su prolazili kraj groblja pored koga na stotinjak metara ima kuća (desno).

Cijelu noć su tumarali da bi oko 4,30 časova ujutro 23.06.1995.god. izašli na neku veliku livadu čijom sredinom se proteže ograda od bodljične žice i Osman ih je poveo baš pored te ogradi, čistinom, kada je kave žice i Osman ih je poveo baš pored te ogradi, čistinom, kada je na njih otvorena vatra i oni su se razbježali.

Mujo je cijeli dan 23.06.1995.god. hodao po rejonu Kraljeve Gore, zviždajući i dozivao svoje saputnike i na kraju se odlučio da potraži neku jedinicu VRS kojoj bi se predao - što je i uradio.

DOSTAVITI:

- 1 x Obaveštajnoj upravi GS VRS
- 1 x Obaveštajnom odelenju DK VRS
- 1 x K-da 65. Zatp
- 1 x s/a

NAČELNIK:
kapetan prve klase
Peđa Dragomir

K O M A N D A A
 10.DIVERZANTSKOG ODREDA
 Str.pov.broj 123-2/95
 Dana 10.07.1995.godine

04230390

Na osnovu naredenja GS Vojske Republike Srpske - Sektor za obaveštajne poslove, Str.pov.br. 1245-852 od 10.07.1995.godine koje se odnosi na pokret dijela jedinice

N A R E D U J E M

Da se izvrši marš jedinice u relaciji Bijeljina - Vlasenica - Bratunac. Marš jedinice će se izvršiti autobusom, a starešina vozila je potporučnik Kos Franc.

Ljudstvo koje će biti na maršu je:

1. Kos Franc, potporučnik
2. Bebar Nemanja, vojnik
3. Vučević Željko, "
4. Milešić Milevan, "
5. Gejković Branko, "
6. Boškić Marko, "
7. Erdemović Dražen, vodnik
8. Kalajdžić Jelenko, vojnik
9. Brezo Srdan, "
10. Keljivrat Dragan, "
11. Gerenja Zoran, "
12. Vulic Ostoja,
13. Filipović Mladenko, "
14. Mededović Ratko, "
15. Rašeta Zoran, "
16. Jokić Luka, vodnik
17. Todorović Dragana, vojnik
18. Savić Budimko, "
19. Obrenović Zoran, "
20. Đurić Aleksandar, "
21. Matić Miloš, "
22. Golijan Vlastimir, "
23. Lulić Goran, "
24. Stupar Zoran, "
25. ŠAVANČIĆ "THANKS"
26. POTOV ĐORĐE
- 27.
- 28.

Jedinstvo vozila će prilagoditi brzinu
 imena puta, ali ne prelaziti veću br-

Naredenje Komande 10. diverzantskog odreda, strogo poverljivo br. 123-2/95,
 10. jul 1995. godine.

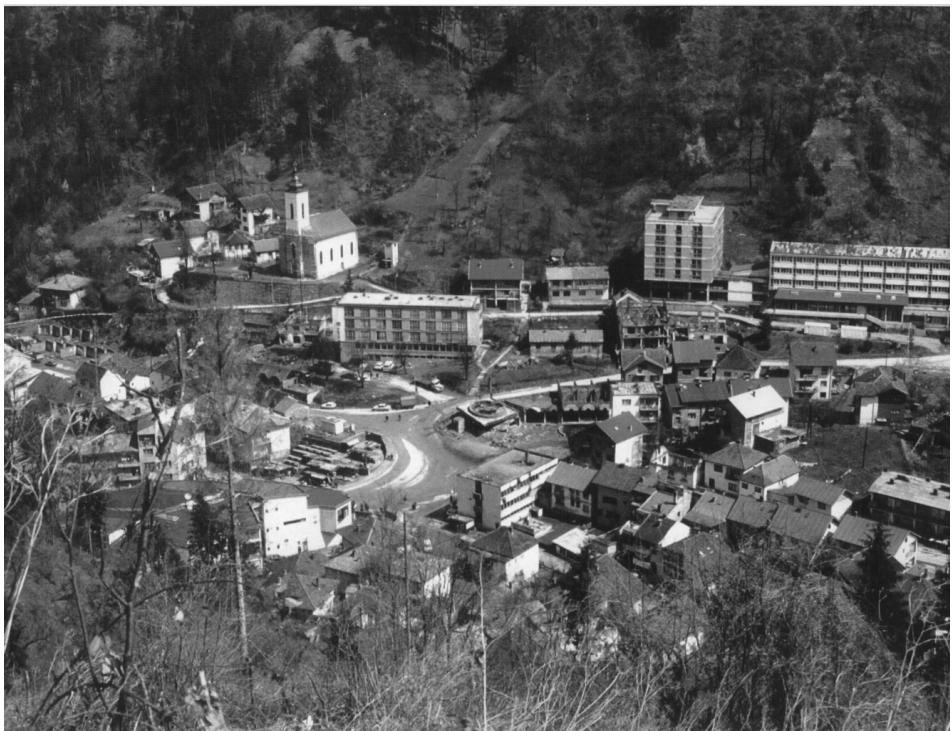
*Fotografija Velimira Popovića (sa zastavom) i Stanka Savanovića (sa šeširom),
pripadnika 10 DOD., u Srebrenici 11. jula 1995. godine.*

Fotografija Zorana Stupara, pripadnika 10. DOD., u Srebrenici 11. jula 1995. godine.

*Fotografija Franca Kosa (1) i Zorana Obrenovića zvanog Maljić (2) u Vlasenici
14. oktobra 1995. godine.*

Fotografija mesta pogubljenja u centru Srebrenice, fotografisano 1996. godine.

*Ratko Mladić i Milorad Pelešić ispred policijske stanice u Srebrenici
11. jula 1995. godine.*

Tri pripadnika 10. diverzantskog odreda pored napuštenog transporter-a UNPROFOR-a u Srebrenici 11. jula 1995. godine.

Fotografija Ratka Mladića kako čestita pripadnicima 10. diverzantskog odreda (Stanku Savanoviću i Velimiru Popoviću) u Srebrenici 11. jula 1995. godine.

†042 349 42

Тужним срцем и болом у души јављамо свој родбину, кумовима и пријатељима да је наш драги и никад прекаљени син, брат, дјевер, јак, сестрић робак и шура

КОЉИВРАТ (Тома) ДРАГАН

храбро погијено на бранину отаџбине дана 12. 07. 1995. год. у својој 25-ој години живота.
Спровед драгог нам покојника подази испред куће жалости у Талежи дана 14. 07. 1995. године у 17 часова, а сахрана ће се обавити напородичном гробљу у Талежу.

О ЖАЛОШБЕНИ

Отац: ТОМА; мајка: МИЛА; брат: РАНКО сапородицом; сестра ДРАГАНА ће: ДРАГАН
стриљен: ТОДО и МИРО са породицама; ћај: ВАСО са породицом; јуна: ЗОРА са
породицом; робак АЦО; родице и тетке са породицама, те породице: Колњиврат, Герун,
Лакић, Букуршанијев, Мујагић, Пеничин и Дебовић, кумови, комшије, пријатељи и ос-
тала многобројна родбина.

Превоз обезбиђен испред касарне у 16 часова.

ВИЈЕНИЦА СЕ НЕ ПРИЛАЖУ

Umrlica Dragana Koljivrata.

**ОДРЕД СПЕЦИЈАЛНЕ ПОЛИЦИЈЕ
ШЕКОВИЋИ**

ДАЦА 17. 07. 1995. год.

1. PASTETA MAL.	02	KOM
2. GRASAK	03	KOM
3. Vegete	500	g
4. Ušće	01	g
5. Šećer	03	KG
6. Cukcuk	08	KG
7. PAPRIKA	04.	KG
8. Soli	03	KG

Municija F.GZ A.P. 2,900 kg

ДАЦА 15. 07. 1995. год.

1. RIBA	04	г КОМ
2. PASTETA VOL.	10	- КОМ
3. Mesni HARGZ.	15	- КОМ
4. PAPRIKA	01	- ТЕГУ

04234937

Interni dokument 10. diverzantskog odreda: Beleške o izdavanju municije za 16. jul 1995. godine.

broj:k/p-25/96

very urgent ss

datum:16.01.1996.godina

num: 1s kabinet ministra pale (L)

0554-4469

rjb - rukovodioču

gss vrs - sektor za obavjesstajno-bezbjednosne poslove

obavjesstajna uprava (za informaciju)

u cijelosti vam prenosimo sadržaj depesesse gss vrs sektora
za obavjesstajno-bezbjednosne poslove, obavjesstajna uprava str.
pov.br.12/45-1524 od 14.1.1996.godine:

"ministarstvu unutrasnjih poslova

-n/l ministra -

s obzirom da u sastavu 10. dod imamo grupu pripadnika koji su
strani državljeni, ili se nalaze na spisku lica protiv kojih je
podignuta optuznica pred haskim sudom, te vas molimo da naložite
sup bijetljina da se ovim licima izdaju licne karte sa srpskim
imenima i prezimenima, ili sa drugim imenima i prezimenima za
lica srpske nacionalnosti. ovakvih lica ima 9 (osam)

prijavljanje istih izvršio bi komandant 10.dod, ili obavestajno
lice iz korante odreda.

molim da nas obavestite o vašoj odluci.

nacelnik
pukovnik
petar salapura"

Depeša Petra Salapure MUP-u Republike Srpske, strogo poverljivo br. 12/45-1524, od
14. januara 1996. godine.

DNEVNI PREGLED PRE UPUTNICE			Nadlono stanje	Preduzete mere	Potpis starešine
Datum					
1	1	1			
2	2	2			
3	3	3			
4	4	4			
5	5	5			
6	6	6			
7	7	7			
8	8	8			
9	9	9			
10	10	10			
11	11	11			
12	12	12			
13	13	13			
14	14	14			
15	15	15			
16	16	16			
17	17	17			
18	18	18			
19	19	19			
20	20	20			
21	21	21			
22	22	22			
23	23	23			
24	24	24			
25	25	25			
26	26	26			
27	27	27			
28	28	28			
29	29	29			
30	30	30			
31	31	31			

V P 7/11
 Br. 04470889
 (Obrazac SbSl-54)

Putni radni list br. 28/3-202
 Važi od 18.07.95 do 31.07.1995 god.
 Marka i tip Mazda Reg. br. II-7027
 Vrsta maziva: EAE 30
 Norma potrošnje goriva Motorno ulje EAE 30
 Na 100 km 15 Ulje hipoidno XUL 90
 Na 1 mč 6 Mast univer-
 zalna YER-2
 Cin, ime i prezime vozača — poslužioца

<u>Zoran Miroslav</u>	<u>Minibus</u>
Podaci o prijemu goriva, maziva i dr. u l.	
<u>215</u>	
Datum	Broj dokumenata
28.07.95	20
29.07.95	30
30.07.95	10
31.07.95	40
31.07.95	11
31.07.95	30
Sve ga	A5
Gorivo	Pun rezervuar
	Sled po normi
	Stvarno utrošeno
	Razlika utroška
	2
	Saobradajni referent

Putni radni list, br. 28/3-202, za minibus, registrski br. P-7027, u periodu od 18. jula 1995. do 31.07.1995. godine.

06371356

1

569

ВОЈНА ТАЈНА
ПОВЕРЉИВО

Н А Р Е Д Б А Број 5-34
НАЧЕЛНИКА ПЕРСОНАЛНЕ УПРАВЕ
ГЕНЕРАЛШТАБА ВОЈСКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ
ОД 7. ФЕБРУАРА 1994. ГОДИНЕ

На основу члана 152. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", број 67/93) и тачке 7. Наређења начелника Генералштаба Војске Југославије број 965-1 од 12. новембра 1993. године

ПРЕМЕШТАСЕ И ПОСТАВЉА Врста промене **0 6**

1.- ГРУБОР Стеве МИЋО, пешадијски пуковник, лична ВЕС 31101, рођен 15. септембра 1934. године.

Р.б. Г С М 1 5 0 9 3 4 1

Станje у сл. **0 1**Датум **1 0 1 1 9 3**

У Генералштабу Војске Југославије, у 30.
кадровском центру, у Главном штабу

3 5 0 0

- за помоћника начелника

2 1 6 0 1 0ВЕС 31040 **3 1 0 4 0**

ФЧ пуковника,

ПГ 6 (шест) 0 6

(по форм. ФЧ пуковника-генерал-мајора, ПГ 6)

4 3 4 5 0 6 0 0

Гарнизон Београд

7 5 5

До сада по МФ: руководилац (уједно инспектор) у Инспекцији за војне обвезнике III управе ГШ ВЈ, ФЧ пуковника, ПГ 7 од 3. октобра 1991. године, гарнизон Београд.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године, када је прописана формација.

2.- ПРСТОЈЕВИЋ Јефте МИЛАДИН, пешадијски
пуковник, лична ВЕС 31139, рођен 15. јула
1942. године.

Р.б. П Ј М 1 5 0 7 4 2 1

Станje у сл. **0 1**

*Naredba br. 5-34, Načelnika personalne uprave Generalštaba Vojske Jugoslavije,
7. februar 1994. godine.*

06371357

2

570

Датум 1 0 1 1 9 3

У Генералштабу Војске Југославије, у 30.
кадровском центру, у Главном штабу 3 5 0 0

- за начелника одељења за оперативно-наст-
авне послове 2 2 1 0 0 4

ВЕС 31040 3 1 0 4 0

ФЧ пуковника, ПГ 7 (седам) 0 7

(по форм. ФЧ пуковника, ПГ 7) 4 3 0 0 0 7 0 0

Гарнизон Београд 7 5 5

До сада по МФ: помоћник начелника Одељења за ОНП у 42. корпусу 2.ВО, ФЧ
пуковника, ПГ 11 од 14. јануара 1988. године, гарнизон Сарајево.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године,
када је прописана формација.

3.- САЈЛАНУРА Милана НЕТАР, пешадијски
пуковник, лична ВЕС 31139, рођен 20.
августа 1948. године.

Р.б. С М П 2 0 0 8 4 8 1

Ставе у сл. 0 1

Датум 1 0 1 1 9 3

У Генералштабу Војске Југославије, у 30.
кадровском центру, у Главном штабу 3 5 0 0

- за начелника одељења за обавештајне послове 2 2 9 0 9 6

ВЕС 31040 3 1 0 4 0

ФЧ пуковника, ПГ 7 (седам) 0 7

(по форм. ФЧ пуковника, ПГ 7) 4 3 0 0 0 7 0 0

Гарнизон Београд 7 5 5

До сада по МФ: начелник одељења за обавештајне послове у 2.ВО, ФЧ пуковника,
ПГ 7 од 8. фебруара 1992. године, гарнизон Сарајево.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године,
када је прописана формација.

4.- ТОЛИМИР Станка ЗДРАВКО, пешадијски
пуковник, лична ВЕС 31139, рођен 27.
новембра 1948. године.

Р.б. Т С З 2 7 1 1 4 8 1

06371358

3

571

Стање у сл. 0 1

Датум 1 0 1 1 9 3

У Генералштабу Војске Југославије, у 30.
кадровском центру, у Главном штабу 3 5 0 0

- за помоћника начелника 2 1 6 0 1 0

ВЕС 31040 3 1 0 4 0

ФЧ пуковника, ПГ 6 (шест) 0 6

(по форм. ФЧ пуковника-генерал-мајора, ПГ 6) 4 3 4 5 0 6 0 0

Гарнизон Београд 7 5 5

До сада по МФ: начелник органа безбедности у Команди 2.ВО, ФЧ пуковника, ПГ 11 од 30. августа 1990. године, гарнизон Сарајево.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године, када је прописана формација.

5.- ПЕЂАНАЦ Јове ДРАГОМИР, пешадијски
капетан I класе, лична ВЕС 31101, ро-
ђен 6. јуна 1964. године.

Р.Б. П Ј Д 0 6 0 6 6 4 1

Стање у сл. 0 1

Датум 1 0 1 1 9 3

У Генералштабу Војске Југославије, у 30.
кадровском центру, у Главном штабу 3 5 0 0

- за референта 2 2 4 0 0 3

ВЕС 31039 3 1 0 3 9

ФЧ мајора, ПГ 13 (тринаест) 1 3

(по форм. ФЧ мајора-потпуковника, ПГ 13) 4 1 4 2 1 3 0 0

Гарнизон Београд 7 5 5

До сада по МФ: референт у органу безбедности у Команди 2.ВО, ФЧ мајора, ПГ 14 од 17. маја 1992. године, гарнизон Сарајево.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године, када је прописана формација.

0637138

25

33

601

- за референта	2 2 4 0 0 3
ВЕС 31001	3 1 0 0 1
ФЧ капетана,	ПГ 16 (шеснаест) 1 6
(по форм. ФЧ капетана I класе-мајора, ПГ 16)	3 4 4 1 1 6 0 0
Гарнизон Београд	7 5 5

До сада по МФ: командир вода допунско-наставног центра Универзитета ВЈ ЦВШ ВЈ, ФЧ потпоручника-капетана, ПГ 19 од 16. августа 1993. године, гарнизон Београд.

Премешта се и поставља по потреби службе са даном 10. новембра 1993. године, када је прописана формација.

©

0329-6843

13.07.95 10:15:00 924

Major Malinić (zapovjednik okb iz 65.zaštitnog motoriziranog puka) i pukovnik Pero Salapura (služba sigurnosti VRS) nalaze se na nogometnom igralištu u s.Kasaba (18km SZ od Srebrenice) gdje vrše prihvatanje uhićenih muslimana. Trenutno ima oko 500 uhićenih. Od oružja je zapljenjeno 30-ak strojnica. General Mladić se trenutno nalazi u Bratuncu.

Presretnuta komunikacija u 10:15 časova 13. jula 1995. godine.

0704-9780

GLAVNI STAB VOJSKE REPUBLIKE SRPSKE
OBAVEŠTAJNA UPRAVA
STROGO POV. BR. 12/45-872
Dana. 15.07.1995. godine

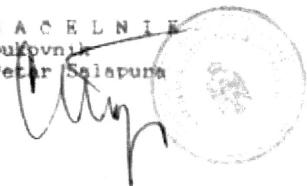
VRLO HITNO

RIV DK : n/l por. Petrović Mirko :)

Veza : Vaš akt str. pov. broj 13-38/1 od 15.07. o.g.

Otpočnite sa ometanjem radio-komunikacije između razbijenih delova 28. divizije muslimanske vojske i snaga 2. musl. korpusa koje imaju zadatak da sedejstvuju snagama u širem reonu Zvornika i Sehovića. Eventualne kontakte sa našim jedinicama u funkciji pregovora o predaji nemojte ometati.

N A C E L N I K
pukovnik
Petar Salapura

PREDATOR - 15.07.1995.
3727

Depesha br. 12/45-872, od Petra Salapure radio-izvidjačkom vodu Drinskog korpusa,
15. jul 1995. godine.

Fotografija Radenika Tomića 11. jula 1995. godine u Potočarima.

04554832

KOMANDA KORPUSA SJ VJ
Poverljivo broj 623-2
od 02.03.1994.godine

Upućivanje profesionalnih
padofficira na privremeni
rad, dostavlja:-

GENERALŠTAB VOJSKE JUGOSLAVIJE
- PERSONALNA UPRAVA -

VEZA: Vaš akt GŠ Vojske RS str.pov.br.23-20/102. od 28.02.1994.g.

Na osnovu navedenog akta izveštavamo da smo saglasni da se na privremeni
rad u skladu sa članom 58. Zakona o VJ na vreme do godinu dana u Vojsku RS
upute:

1. BLANIŠA Ljubana MILE, stariji vodnik,
lična VES 21101, rodjen 02.04.1965.godine 02041965180035

2. PELEMIŠ Miodraga MILORAD, stariji vodnik I klase,
lična VES 21101, rodjen 30.08.1964.godine

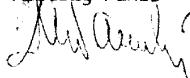
Saglasnost za upućivanje podrazumeva da se imenovani ne rasporedjuju u 30
KC a u slučaju borbene upotrebe Korpusa SJ VJ da se u razumnom roku vrate u
matičnu jedinicu i pre isteka roka na koji su upućeni na privremeni rad.

DČYDDŽ

V.D. K O M A N D A N T A

p u k o v n i k

Miodrag Panić

Depesha br. 623-2 Komande Korpusa specijalnih jedinica Vojske Jugoslavije,
2. mart 1994. godine.

OKRUŽNO JAVNO TUŽILAŠTVO
BROJ KT. 86/96
dana 8.03.1996 god.
N O V I S A D

ISTRAŽNOM SUDIJI
OKRUŽNOG SUDA
N O V I S A D

Ki 60 | - 96

Na osnovu čl.. 45 st. 2 tač. 2
i čl. 158 st.1 ZKP-a podnosim

ZAHTEV ZA SPROVODJENJE ISTRAGE

PROTIV:

1/ ERDEMOVIĆ DRAŽENA sin Viktora i Ane rodj. Džinić, rođen 25.11.1971 god, u selu Donja Dragunja, SO Tuzla, Hrvat, drž. Republike Srpske, radnik bez zaposlenja, oženjen, otac jednog deteta, nastanjen u Bijeljini ul. Miloša Obilića br. 144, nalazi se u pritvoru po rešenju istražnog sudsije Okružnog suda u Novom Sadu br. Kri. 163/96, od 6.03.1996 god. isti se ima računati od 3. 03.1996 god, u 23. časa kada je lišen slobode.

2/ KREMEMOVIĆ RADOSLAVA sin Miladina i Mileve rodj. Petković, rođen 16. 10.1957 god, u selu Bistrica SO Banja Luka, Srbija, drž. SRJ, oženjen otac jednog deteta, oficir bez zaposlenja, nastanjen u Bečeju, ul. Rade Stanišića br. 50,

zbog osnovane sumnje da su :

I okr. Erdemović Dražen, dana 20. 7.1995 god, u selu Pilice, na stočnoj farmi na putu između Zvonika i Bijeljine kao pripadnik X diverzantskog odreda vojske Republike Srpske, u okviru oružanog sukoba na teritoriji BiH, zajedno sa sedmoricom pripadnici vojske Republike Srpske izvršio ubistva nad civilnim stanovništvom tako što su u periodu od 10.30 do 16.00 čas, ubili oko 1.200 gradjana muslimanske nacionalnosti iz vatre nog oružja, a koja su lica prethodno dovožena autobusom na mesto izvršenja, pri čemu je lično lišio života oko 100 neidentifikovanih ljudi pucajući iz automatske puške M-70 jedinačnom paljbom, dok je II- okr. Kremenović Radoslav nakon što mu je I- okr. Erdemović Dražen ispričao što je učinio, pomogao istom da ne bude otkriven kao izvršilac krivičnog dela za koje je propisana smrtna kazna, na taj način što je istog krio u svojoj kući u Bečeju u vremenskom periodu od 16. 02. do 3. 03.1996 godine, a takođe, shodno njihovom prethodnom medjusobnom dogovoru stupio u kontakt sa stranim novinarima stižući da oni obezbede potrebna dokumenta radi izlaska I- okr. Erdemović Dražena iz Jugoslavije i bekstva u Inostranstvo u čemu su bili sprečeni dana 3.3.1996 g. kada su uhapšeni od strane pripadnika MUP-a Srbije.

00399959

Okružno javno tužilaštvo, Zahtev za sprovodenje istrage protiv Erdemović Dražena i Kremenović Radoslava, 8. mart 1996.

Sadržaj

I Uvod	3
II Osnovni podaci o 10. diverzantskom odredu	5
III Dokumentovane operacije 10. diverzantskog odreda	7
A. Operacije 10. diverzantskog odreda izvedene:	
14. oktobar 1994. - 24. jun 1995.....	7
B. Operacija izvedena 24. juna 1995.	7
C. Slučaj dvojice zarobljenih Muslimana iz Srebrenice	8
D. Operacija Krivaja-95:	
Zauzimanje zaštićene zone UN Srebrenica: 11. jul 1995.	9
E. Prinudni transport muslimanskog stanovništva iz Srebrenice i ubijanje vojno sposobnih Muslimana u periodu od 12. jula 1995. do 23. jula 1995.....	12
(i) 12. jul 1995	12
(ii) 13. jul 1995.	12
(iii) 14. jul 1995.	13
(iv) 15. jul 1995.....	14
(v) 16. jul 1995: Streljanje oko 1200 Muslimana iz Srebrenice na vojnoj ekonomiji Branjevo.....	15
(vi) Prikrivanje zločina na vojnoj ekonomiji Branjevo	19
(vii) 23. jul 1995: Streljanje zarobljenih Muslimana iz Srebrenice u Bišini.....	22
F. Dokumentovane operacije 10. diverzantskog odreda od pada Srebrenice do kraja rata u BiH	23
(i) Operacija Stupčanica-95: Zauzimanje zaštićene zone UN Žepa....	23
(ii) Bosanska Krajina	23
IV 10. diverzantski odred: Naredbodavci i izvršioci operacija	24
Prilozi.....	33

